

העיתון שלנו

מגזין המרכז הרפואי ע"ש אדית וולפסון • גיליון 18 • ינואר 2014

עבודה משותפת מובילה לאיכות!

יחד, נעבור בהצלחה את מבחן ההסמכה ב-23.2.14

איכות
בטיחות
שירות

ילד ושמו אלוהים.
סיפור שלא תשכחו

24

שירות, בטיחות, איכות?
הנדסה ביו רפואית!

18

הכי טובים שיש:
המצטיינים של וולפסון

13

ואם אני טייס?
בנק יהב משתלם
לכולם!

שיווק 12.13

בנק יהב מזמין את כולם ליהנות מהבנקאות המשתלמת בישראל

◀ חשבון ללא עמלות עו"ש
◀ הלואאה עד 100,000 ₪ בריבית "פריים" + 1%, עד 10 שנים.
אפשרות לדחיית תשלום הקרן במשך חצי השנה הראשונה

אנו לשרותכם בסניף וולפסון ביה"ח וולפסון, הלוחמים 62
ימים א', ג', ד' 8:30-13:30 • ימים ב', ה' 15:00-17:00, 8:30-13:30

בנק יהב
הכי משתלם בשבילך

***2617**

כל האמור בפרסום זה, לרבות מתן האשראי, הביטחונות ודמי הטיפול נכון למועד הפרסום וכפוף להוראות הדין, לנהלי ולתנאי הבנק ולאישורו. הבנק רשאי לשנות את התנאים בכל עת. למפקידי משכורת חודשית של 5,000 ש"ח ומעלה.

זכר המנהל

עובדות ועובדים יקרים,

זה מתחיל ב-23 בפברואר: בית החולים וולפסון עומד למבחן ההסמכה לתקן האיכות והבטיחות. במשך חמישה ימים, עד 27.2, בשעות 8:00 עד 16:00, יבקרו אותנו ארבעה בוחנים. הם יסיירו ברחבי בית החולים ויבחנו היכן להתעכב. זה יכול להיות בכל מקום: במחלקות האשפוז, במכונים, בשירות האמבולטורי, במחסנים, במעבדות, במשרדים. חשוב שנגיע ליום המבדק מוכנים, שולטים בחומר, מקצועיים - כי כל מי שישאל, מייצג את כולנו. יום זה יהווה את שיאו של התהליך, אך בהחלט אינו סוף התהליך. להיפך: ההסמכה לתקן היא רק תחילת הדרך. ההכנה למבחן פתחה בפנינו דרך חדשה של איכות, של שיפור מתמשך, של סטנדרטים בינלאומיים. אם נקפיד לצעוד בדרך זו גם בהמשך, נצליח לשמר את ההישגים ולהציב את וולפסון במקום הראוי לו בין בתי החולים המובילים בארץ. כל זה בידיים שלנו: כל אחת וכל אחד מאיתנו משפיע וקובע. לקראת המבחן ובמהלכו חשוב שנהיה במיטתנו. אני מצפה מכם להראות מחויבות, אכפתיות ומקצועיות - כדי שביום המחרת נוכל לומר יחד: עשינו זאת! סומך עליכם ומאמין בכם,

ד"ר יצחק ברלוביץ
מנהל המרכז הרפואי

"שווה בדיקה" - שווה ביקור!

פעולות רפואה מונעת וקידום בריאות הן מאבני הדרך של המאה ה-21, וביכולתן לגרום למניעת מחלות, שיפור איכות החיים והארכת תוחלת החיים. תוכנית "שווה בדיקה" היא תוכנית לאומית משותפת למשרד הבריאות, למרכז הרפואי וולפסון ולהסדרות הרפואיות. מדובר בתוכנית חדשנית המציעה לציבור הרחב, תחת אותה קורת גג, את מכלול פעולות המניעה, החיסונים והבדיקות - לאיתור מוקדם של מחלות לילדים, נשים וגברים בכל גיל.

כל ההמלצות המובאות באתר "שווה בדיקה" הן המלצות מבוססות ראיות, שיש עליהן הסכמה מלאה. המידע מסתמך על המלצות משרד הבריאות, כוח המשימה הישראלי לקידום בריאות ורפואה מונעת, וכוחות המשימה האמריקאים והאירופאים, כל זאת, תוך התחשבות בנתונים היחודיים של מערכת הבריאות בישראל. כולנו יכולים להיות גאים על שבי"ח וולפסון מוביל תוכנית מתקדמת שכזאת בתחום הרפואה המונעת ושיפור בריאות הציבור. סירקו את הברקוד באמצעות הסמארטפון והיכנסו לאתר שווה בדיקה - שווה ביקור!

4 וולפסוניז
מה קורה בבית החולים

6 לוח מודעות
הטור של רינת הירש

7 בוקר בא
מחקרי ארוחת הבוקר

8 הייתי בטנזניה
החוויה של תומר דרשן

10 התחדשנו
טיפול נמרץ בפנימית ג'

16 מעמד האישה
חנה אגוזי: עושים היכרות

17 להניק ולהעניק
בי"ח מעודד הנקה

20 על מפת התקשורת
כתבו עלינו, דיברו עלינו

22 הסיעוד בשטח
אחיות וולפסון מדווחות

23 הכירו את מוחמד
חדשות ביה"ס לסיעוד

26 פרופ' גורנשטיין ז"ל
לזכרו של חבר ועמית

כולנו יחד - לאיכות, בטיחות ושירות!

הקמפיין הפנימי שלנו יצא לדרך: כולנו במאמץ משותף לקראת מבדק ההסמכה שיחל ב-23.2.14. רק ביחד ננצח!

צילומים: ברק נונא
ידעות: מיכל ויינשל שיינמן
עריכה, עיצוב והפקה:
שריג רעיונות

חברי המערכת: ד"ר יצחק ברלוביץ, ד"ר עוזי רביב, אסתר שלום, אהובה פרידמן, קלמן גרנק, מרק גלברג, רינת הירש, פנינה ארד, דליה המאירי, שירלי קרמר, אסתי אהרונ, שושי פרידמן, מיכל ויינשל שיינמן

גיליון מס' 19
ינואר 2014
שבט תשע"ד

מכון בריאות השד המתקדם בישראל נחנך בוולפסון

בעקס חנוכת המרכז לבריאות השד

הודות לתרומה נדיבה של משפחת ליפאטין, שהושגה באמצעות עמותת הידידים ובסיוע קרן היסוד, הושלמה בוולפסון הקמת המרכז לבריאות השד, המתקדם מסוגו בארץ.

תחת המוטו "שמים את המטופלות במרכז", כולל המרכז מכון ממוגרפיה עם הציוד המתקדם ביותר, מרכז ליעוץ גנטי ואבחון מוקדם ויחידה לטיפול כירורגי מהיר. מנהל בית החולים, ד"ר יצחק ברלוביץ, מדגיש כי המרכז פועל מתוך גישה רב-תחומית ומובילים אותו מומחים בעלי שם בתחום הדימות, הגנטיקה והכירורגיה. מנהלת המרכז לבריאות השד, ד"ר טלי ארזי-קליינמן, מציינת

עמותת הידידים בראשות היו"ר בן חור ירושלמי, ראש המוסד לשעבר שבתי שביט - ידיד ותיק של וולפסון, יו"ר קרן היסוד העולמית, אליעזר זנברג, איש העסקים שוקי מדנס ונציגי משפחת התורמים.

כי "אנחנו מצילים חיים על בסיס יומי, מתוך תחושת שליחות, ובעת יש בידינו יותר כלים להמשיך ולעשות זאת". המרכז לבריאות השד ע"ש ליפאטין נחנך באירוע שנערך בנוכחות חברי הנהלת וולפסון, חברי

פרס קישון הוענק לשישה עובדים מצטיינים

ממשיכים במסורת: בפעם השישית ברציפות, נערך בוולפסון טקס הענקת פרס העובד המצטיין על שם פרופ' יחזקאל קישון - מייסדו ומנהלו הראשון של מכון הלב בוולפסון. השנה זכו בפרס ד"ר חוסיין אבו-עדיס - רופא בכיר במחלקה לרפואה דחופה, חסן גוטי - סגן רכז אלונקאים במערך השינוע, אלינורה קורייב - אחות במחלקה פנימית ד', דורה חביביאן - אחות ביחידה לטיפול נמרץ לב, ומורן כוכב - מזכירת סגנית מנהל המרכז הרפואי.

העובדים המצטיינים של וולפסון ביחד עם מרים קישון וד"ר זהבית זיו-נר

אפריקה קרובה אל הלב

מימין: סיימון פישר, פרופ' מאגינגה רוקיקו, ד"ר יצחק ברלוביץ, פרופ' מאהאלו ריס וד"ר גודפרי גודווין

מעמיק שיתוף הפעולה בין ישראל ואפריקה בתחום ניתוחי הלב בילדים: ד"ר יצחק ברלוביץ אירח בוולפסון את פרופ' מאגינגה רוקיקו, מנהל בית החולים הגדול בטנזניה, ואת פרופ' מאהאלו ריס, מנהל מחלקת ניתוחי לב באותו בית חולים. במהלך הפגישה הציג ד"ר ברלוביץ לעמיתים מטנזניה לערוך מחקר משותף, שישקור את שנות הפעילות המשותפת בניתוחי לב מצילי חיים לילדים באפריקה. חודשים ספורים לאחר הביקור סיים מנתח הלב מטנזניה, ד"ר גודווין גודפרי, חמש שנות הכשרה בישראל ושב לטנזניה כמנתח הלב לילדים הראשון במדינה. במקביל שוהים בארץ שלושה רופאים נוספים וחמישה אחים ואחיות מטנזניה, הלוקחים חלק בתוכנית ההכשרה של "הצל לבו של ילד" והמרכז הרפואי וולפסון. זמן קצר לאחר מכן יצאה משלחת רפואית מוולפסון לטנזניה, ובראשה ד"ר גודפרי, כדי לנתח יחד עם הצוות המקומי ילדים חולי לב. על חוויות מהמסע, ראו בעמ' 8-9 ובעמ' 22.

תקן בינלאומי הוענק לוולפסון בתחום אבטחת מידע

תקן ISO בינלאומי לאבטחת מידע הוענק לוולפסון מטעם מכון התקנים הישראלי, לאחר שהמרכז הרפואי עמד בקריטריונים מחמירים בתחום אמצעי האבטחה, הגישה למידע רגיש ואופן מיגון המידע תוך הבטחת פרטיות המטופלים ומשפחותיהם. לקראת קבלת התקן רועננו ויושמו בבית החולים נהלים מחמירים, הן בתחום המחשוב והן בתחומים נוספים.

האנשים שלנו במשלחת הסיוע לפיליפינים

ד"ר טל מרום

יבגני קוגן

ד"ר טל מרום ממחלקת אף אוזן גרון בוולפסון נמנה על המשלחת הישראלית שחזרה לארץ מהפיליפינים לאחר שבועיים של שליחות רפואית הומניטרית למען נפגעי אסון הטייפון. ד"ר מרום התמקם עם חברי המשלחת בבית חולים מקומי, ובאמצעים מוגבלים ביותר ביצע טיפולים וניתוחים רבים. "אנו ישנים על הרצפה, ללא חשמל או מים זורמים וללא אינטרנט", סיפר, "יש כאן קריסה טוטאלית של מערכות הבריאות והתשתיות, והתחושה היא של תורנות אחת ארוכה. אנו רואים פצועים קשים שהזנחו קשות, ומשמח אותי שאנו כאן כדי לסייע להם". עם שובו לארץ זכה ד"ר מרום לשבחים רבים ממנהל המחלקה לאף אוזן גרון, ד"ר יהודה רוט, וממנהל המרכז הרפואי, ד"ר יצחק ברלוביץ.

גם חיים לדרמן ויבגני קוגן, אחים מוסמכים מוולפסון, שמעו על אסון הטייפון בפיליפינים ולא היססו לרגע: שניהם התנדבו להצטרף למשלחת ולמלא את חובתם המוסרית והמקצועית בסיוע לנפגעים. יבגני, רס"ן במילואים, עובד מזה שנה וחצי כאח מוסמך בפנימיית ב' ובמיון החירום בוולפסון, ובמקביל לוקח חלק פעיל במערך הרפואי של פיקוד העורף.

מפגש מלא אור לבוגרי הפגייה

גם השנה ערכו אחיות הפגייה של וולפסון מסיבת חנוכה צבעונית לבוגרי הפגייה. בוגרים צעירים וותיקים של הפגייה נכחו באירוע יחד עם הורי פגים מאושפזים, ששאבו כוח רב מהמפגש המרגש. האורחים הדליקו נרות יחד עם צוות האחיות והרופאים בראשות מנהל המחלקה, ד"ר דוד קהלת, האחיות האחראיות, גילה איסקוב, ומנהלת השירות הסוציאלי, צילה וידברג. עם צוות כזה, אין ספק שבפגייה שלנו מתרחשים כל כך הרבה ניסים.

השגרירים באים

< שגריר אוסטרליה בישראל, דייב שארמה, ביקר בוולפסון כדי להתרשם מפעילות עמותת "הצל ליבו של ילד" ולקדם שיתוף פעולה בין ישראל ואוסטרליה בתחום הצלת ילדים חולי לב. קיבלו את פניו סיימון פישר, מנכ"ל "הצל ליבו של ילד", ד"ר גודפרי גודווין, מנתח לב מטנזניה שהשלים התמחות בוולפסון, והנהלת בית החולים בראשות ד"ר יצחק ברלוביץ וד"ר זהבית זיו נר.

< שגריר בלגיה ג'ון קורנט דלזיוס הגיע לבקר בוולפסון ביחד עם מנכ"ל חברת התעופה בריסל איירליינס בישראל, רובי הרשקוביץ. את פניהם קיבל ד"ר ברלוביץ, מנהל וולפסון.

< מתיו גולד, שגריר בריטניה בישראל, אירח את השקת פרויקט "לב העניין" של עמותת "הצל ליבו של ילד", שבמסגרתו האיחוד האירופי ו-USAID מממנים ניתוחי לב מצילי חיים לילדים פלסטינים. בין הנוכחים באירוע היה ד"ר יצחק ברלוביץ (משמאל), ולצידו (משמאל לימין) לורס פרבורג, שגריר האיחוד האירופי, מתיו גולד, השגריר הבריטי, יורם כהן, וי"ר "הצל ליבו של ילד" (צילום: שילה שלהבת)

דרוש א-מענטש

הוא עזב את העבודה באופן פתאומי ונסע לארץ אחרת. אומרים שנסע לפראג או לסן פרנציסקו. על שולחן העבודה נשארה הכוס שלו עם שאריות הקפה הטורקי. היה לנו טוב, נהיה לנו רע. זו לא פרידה קצרה. ראינו שכתבו עליו בעיתון. בשיבת הצוות לקחנו פסק זמן, צריך ללמוד לחיות עם זה. נר ראשון של חנוכה, כשרוח סתיו עוד מנשבת וכמה חם. זו לא בושה להיות עצוב.

אנחנו מנסים לראות את הדברים כשאינן הבדל בין טוב ורע, כמו סדום ועמורה, זה פתאום נפל עלינו. החלטנו שלמרות כל הקשיים חייב להימצא אדם שיתאים לעבודה הזאת. מישוה עם אינטליגנציה רגשית, סימפתיה, המבין בזכויות אדם ומכיר את "כללי המשחק", מתנהג בצורה שוויונית, מפתח ומעצים חברי צוות, שיש לו יכולת הצגת חזון, שיוודע להעביר מסר למוח וללב ורוצה לשנות את העולם. מישוה שמבטא במעשים ובהתנהגות שלו את מה שמצפה מאחרים. אותו אחד או אחת שיוודעים לאזן בין שכל ורגש, היודעים להוביל שינויים ולהאציל סמכויות, שיש להם הבנה באנשים וגם אומץ. הרבה אומץ לקבל החלטות קשות.

בתפקיד שכזה יש צורך בתקופת הכשרה על ידי התנסות וישנה חשיבות רבה לקורות החיים. ככה זה, קורות החיים שלנו מעצבים את מי שאנחנו.

החלטנו לפרסם מודעת דרושים, וזו לשונה:

**לחברה ישראלית מובילה בשוק,
בעלת פוטנציאל צמיחה**

**דרוש בן אנוש לתפקיד "יחודי"
(א מענטש)**

התפקיד מחייב:

**פיקחות, אמפתיה, יצירתיות, סתגלנות,
תשוקה, אהבת אדם ואהבת הארץ.
העבודה בשירות הציבור ולמענו ללא
לאות (24/7).**

**שכר גבוה הנמדד לא רק בכסף.
העבודה נותנת סיפוק עצמי רב
ומאפשרת נתינה.
כניסה לתפקיד מיידית.**

**לתיאום ראיון ניתן לפנות ישירות בכל אמצעי
תקשורת ליושב במרומים העונה לשם אלוהים.**

מאות אנשים הגיעו לכיכר רבין, הדליקו נר, והוא ראה אותם. בזכות אהבתם אליו, הוא האציל מימי נפשו האהובה עליהם, ועל כן לבטח יוכל להימצא מועמד מתאים מתוכם.

וכך יצאנו אט, כמו אחרי מלחמה, מישוה שר את זה קודם, שלוש ארבע ולעבודה, אתה חייב את זה לעצמך, אתה חייב למשפחה, הבוקר בא, אז תגיד תודה. כי עכשיו התור לאהבה. ואהבה פנים רבות לה, אך זו אותה האהבה. לכולנו יש פוטנציאל להנהיגה אישית וחברתית, כולנו יודעים להוקיר ולהעריך את הטוב. כולנו יודעים שצריך לעשות מעשה ובכולנו יש משהו ייחודי.

וברוח חג החנוכה "צריך שכל איש יבין וידע, שבתוכו דולק נר ואין נרו שלו כנר חברו, ואין איש שאין לו נר. וצריך שכל איש יבין וידע שעליו לעמול ולגלות את אור הנר ברבים ולהדליקו לאבוקה גדולה ולהאיר את העולם כולו" - הרב קוק.

שנת עשייה מבורכת למען הציבור, ואם נחשוב לעומק, אז הציבור הוא אנחנו והעשייה היא למענו.

בוקר טוב ובתיאבון

שני מחקרים מרתקים בהובלת חוקרים מוולפסון מגלים, כי לארוחת הבוקר יש יתרונות שלא היכרנו: ארוחת בוקר גדולה ועתירת פחמימות דווקא מסייעת להורדה במשקל, וגם משפרת פוריות בקרב נשים. בוקר בא - ולארוחה!

אחר הצהריים."

המחקר השני - גם הוא בהובלתה של פרופ' דניאלה יעקובוביץ' - מצא כי נשים הסובלות מאי סדירות במחזור החודשי הנובעת מבעיות בשחלות, הפכו לפוריות יותר בעקבות ארוחת בוקר גדולה. במחקר נבדקו נשים בעלות מדד BMI תקין הסובלות משחלות פוליציסטיות. מהתוצאות עולה, כי בין הנשים שאכלו את הארוחה היומית הגדולה בבוקר, נרשמה ירידה של 8% ברמת הגלוקוז והתנגדות לאינסולין, וכן ירידה של 50% ברמת הטסטוסטרון, בעוד שבקבוצת השנייה, שבה נאכלה הארוחה הגדולה בערב, לא חל שינוי כלשהו. בקבוצה הראשונה נרשם שינוי דרמטי נוסף - עלייה חד משמעית בשיעור הנשים שחוו ביוץ, לעומת הנשים בקבוצה המקבילה, ממצא שהראה כי בקבוצת ארוחת הבוקר הגדולה יש עלייה ברמת הפוריות. שני המחקרים היכו גלים בתקשורת ופורסמו בערוצים רבים בעיתונות הכתובה והאינטרנטית.

הגדולה הזוהר בערב.

ממצאי המחקר העלו מסקנה ברורה: הנשים שאכלו את הארוחה הגדולה בבוקר הורידו תשעה קילו בממוצע בתום 12 השבועות, בעוד שבקבוצה השנייה רזו הנשים רק 3.3 קילו בממוצע באותו פרק זמן. "רוב האנשים שבדיאטה סופרים קלוריות, ולא מתייחסים לעובדה שחילוף החומרים בגוף מושפע מהשעון הביולוגי", מסבירה פרופ' יעקובוביץ'. "משמעות השעון הביולוגי היא שבשעות מסוימות המזון הופך לאנרגיה, בעוד שבשעות אחרות הוא הופך לשומן. החלבונים שאנו צורכים בארוחת הבוקר משפרים את חילוף החומרים בלי קשר לערכם הקלורי". הנשים שאכלו ארוחה גדולה יותר בבוקר נהנו גם מירידה ברמות האינסולין, הגלוקוז והשומן בדם למשך כל שעות היום, ואותרה אצלן רמה נמוכה יותר של ההורמון גרלין, האחראי לוויסות תחושת הרעב. "הנשים הללו היו שבעות יותר במהלך היום ולכן נשנו פחות במהלך הארוחה הגדולה", מצייתת פרופ' יעקובוביץ'. "דווקא משום שאכלו בארוחת הבוקר גם עוגייה, עוגה או חטיף שוקולד, ובכך צרכו יותר פחמימות, הן נהנו מהאצה בייצור הסרטונין במוח, דבר שסייע להפחית את החשק לפחמימות שגובר בעיקר בשעות

כבר זמן רב שאנו שומעים שארוחת בוקר טובה חשובה לבריאות. עכשיו, זה מתחדד: שני מחקרים חדשים שנערכו באוניברסיטת תל אביב בהובלת חוקרים מוולפסון מגלים, כי לארוחת הבוקר יש יתרונות בריאותיים משמעותיים ואף מפתיעים.

המחקר הראשון מגלה כי אכילת ארוחת בוקר גדולה ועתירת פחמימות תורמת להרזיה אצל נשים. לדברי החוקרים, גם אם אוכלים בבוקר את הארוחה הגדולה ביותר ביום, וגם אם יש בה מתוקים - עוגייה או מעט שוקולד - עדיין היא תתרום להרזיה ולא להיפך.

המחקר, שפורסם בכתב העת Obesity, בוצע על ידי צוות שהובל על ידי שני מומחים מוולפסון - פרופ' דניאלה יעקובוביץ', רופאה בכירה במרפאה לסוכרת, וד"ר חוליו ויינשטיין, מנהל יחידת הסוכרת. השותפים למחקר היו ד"ר מעיין ברנע ופרופ' אורן פרוי מהאוניברסיטה העברית. במחקר נבדקו 93 נשים עם השמנת יתר, שחולקו לשתי קבוצות. במשך 12 שבועות צרכו כל המשתתפות 1,400 קלוריות ביום, כולל ארוחת צהריים זהה של 500 קלוריות, בהבדל אחד: קבוצה אחת אכלה בבוקר את הארוחה הגדולה ביותר ביום (700 קלוריות), ואילו הקבוצה השנייה אכלה את הארוחה

אפריקה זה לא אמריקה

תומר דרשן, טכנאי לב ריאה, הצטרף למשלחת וולפסון ו"הצל ליבו של ילד" לטנזניה. בעיניים של איש צוות רפואי, ישראלי, בן אדם ואבא, הוא משתף אותנו בתמונות ובמראות שנצרכו לעד, בקושי הגדול ובסיפוק הגדול לא פחות

מאת רינת הירש

היה לי קשה לעמוד מול הילדים ולראות את הסבל שלהם ואת תנאי החיים הקשים ממש. כל הזמן אתה עורך השוואות איך אנחנו חיים ואיך הם; איך היו ילדיי מסתדרים במקום כזה, איך הבן שלך יכול היה לשרוד.

אני זוכר תמונה קשה של ילד בן חמש יושב מאחורי וילון על ספסל משעה מוקדמת בבוקר, מחובר לקטטר, ממתיין לניתוח שעות על גבי שעות, נמצא שם לבד, ללא הורים, ללא שום אמצעי של העברת הזמן והסחת הדעת, ללא טלוויזיה, ללא טאבלט, ללא ספר. פשוט יושב לבדו וממתין לניתוח. הלבד הזה, השקט והממושם, הלבד הזה יושב על מקום כל כך כואב, שממש קרע לי את הלב.

נסיעה כזאת עושה פרופורציות חדשות בחיים?

"ממש ככה. לראות את התושבים והצוותים המקומיים מסתדרים ללא אמצעים טכנולוגיים, נלחמים להציל חיים עם כל כך מעט כלים - אתה קודם כל אומר כל הכבוד, ובאותה נשימה לומד להעריך את הדברים שיש לנו בחיים. לומד להודות על הטוב ולראות כל דבר בפרופורציות הנכונות, של מה חשוב באמת."

תומר השתתף בעבר כבר בארבע משלחות לחו"ל. המשלחת לטנזניה היא החמישית שלו.

מצא את ההבדלים?

"המשלחת הזאת הרבה יותר קשה ומורכבת. הן מבחינת לוגיסטיקה של כל הצידו, הן מבחינת כמות ניתוחים שעשינו, מספר טיסות שנאלצנו לעבור עד ההגעה ליעד - עשר טיסות בפרק זמן קצר, שעות המתנה ארוכות בשדות תעופה זרים. הגענו סחוטים ובמצב עייפות שלא יתואר, ומייד היינו צריכים לספור ולוודא שכל הארגזים הגיעו, ובמצב שכזה לפרוק ולסדר ולהקים ולהתחיל לנתח. דמיני לעצמך מצב של ניתוח

מרחפים מעל ראשו, ענני מחשבות עם תמונות מארץ רחוקה.

"מרגע שאתה עוזב את הארץ אתה מחובר למשלחת כמו דבק", הוא ממשיך. "אתה תלוי בהם והם בך. אתה יודע שאתה צריך לדאוג

"כאב שלושה היה לי קשה לראות את הסבל של הילדים ואת תנאי החיים הקשים ממש. כל הזמן חשבתי איך ילדיי היו מסתדרים במקום כזה"

להם מכל הבחינות, גם בעבודה, גם מבחינה בריאותית, גם מבחינה רגשית, כי אם קורה משהו למישהו מבין החברים, כל המשלחת נפלה. זהו מבחן גם במובן האישי וגם במובן החברתי, אין מקום לחוליה חלשה בשרשרת. כולנו אחד. אני מרגיש שזו זכות גדולה שנפלה בחלקי להיות שותף לקבוצת אנשים כה מיוחדת ולפריקט חשוב מעין זה, ועל כך תודה אישית ממני לכל חבריי למשלחת."

תומר ממשיך ומספר על חוויה מעצימה מאין כמוה, קשה אבל מאוד מספקת. "מצד אחד, אתה יודע שאתה שליח הן של בית החולים והן של המדינה. כל אחד מאיתנו, נפל בחלקו להיות סוג של שגריר. מצד שני, כאבא לשלושה ילדים

מה לא נכתב ונאמר על המשלחת המופלאה של אנשי וולפסון ונציגי עמותת "הצל ליבו של ילד" לטנזניה - כתבות בכל ערוצי התקשורת, בארץ ובעולם, ואין ספור תשבחות לעבודה הנפלאה ולהצלחות של חברי המשלחת. אני מבקשת להציג צד נוסף של הסיפור, מבט אישי ואנושי, כפי שסיפר לי במילותיו-הוא תומר דרשן, טכנאי מכונת לב ריאה, שהשתתף במשלחת המדוברת.

"איך אני יכול לספר על מה שהיה שם - צריך לחוות את אותם הרגעים. הריחות, הקולות, להרגיש את חיי היומיום של התושבים שם", הוא מנסה להסביר. "כשחזרתי הביתה וסיפרתי על המקרים, בשלב מסוים פשוט נגמרו לי המילים. כל יום שחווינו בטנזניה הוא צירוף של המון סיפורים שאפשר לכתוב עליהם ספר שלם. כל פגישה עם ילד, זה סיפור בפני עצמו". תומר מדבר אלי בקולו השקט והרגוע. אני מזהה כאב מסוים בקולו ומדמה לראות, כמו

"מרגע שהמראה אתה מחובר למשלחת כמו דבק. אתה תלוי בהם והם בך. זהו מבחן במובן האישי והחברתי, אין מקום לחוליה חלשה בשרשרת. כולנו אחד"

**"כולנו מאוד רוצים
לעזור לד"ר גודווין,
מחכים לו מכשולים
רבים בדרך. נתנו לו
כלים בסיסיים, אבל
אפריקה זו אפריקה,
ומי שלא היה שם
לא יבין"**

בתנאים לא פשוטים, מכשולים רבים בדרך.
כולנו תקווה שהוא יתגבר עליהם, אנחנו נתנו
לו בוולפסון כלים בסיסיים, אבל אפריקה זו
אפריקה, ומי שלא היה שם, לא יבין."

איך קיבלה המשפחה את הנסיעה שלך?

"כמו כל פרידה לתקופה ארוכה, הילדים קצת
בכו, אבל המשפחה מאוד תומכת, החברים
וכולם גאים בי ובמשלחת. הילד סיפר בבית
הספר שאבא מופיע בטלוויזיה, בכל זאת, זו גם
חשיפה בתקשורת. הקשר עם הארץ והמשפחה
היה באמצעות האינטרנט, וכשנוצר הקשר עם
הבית רציתי רק לשמוע את הילדים ולראות
אותם. היה בי צמא חזק לראות את הילדים
האישיים שלי. בלילה, לפני השינה, דמעות
חנקו את גרוני מתמונות היום שעבר. קשה
מאוד להכיל ימים שלמים של עבודה, רגשות,
מחשבות, דאגות. לא נרדמים בלילה, נהדר היה
שבתום ימי העבודה שלחו אותנו לנוח יומיים
בזנזיבר. הגענו לשם מפרקים נפשית ופיזית,
כל כך נזקקנו למנוחה הזאת."

לסיכום, יצאת אופטימי מהמסע הזה?

"כולנו מאוד רוצים לעזור לד"ר גודווין, מבינים
את האתגר שמחכה לו. המון קשיים, עבודה

ביום הראשון, כשחלק מהציוד עדיין לא הגיע.
זו הייתה המציאות שלנו."

אילו עוד הפתעות חיכו לכם בהמשך?

"אם נתחיל לא נסיים... אירועים של הפסקות
חשמל. בעיות עם הציוד של המקומיים. פתאום
מכונת הנשמה לא חזרה לתפקוד. מרדים
שמנשים בידיים. מכונות לב ריאה מיושנות,
לא טובות, לא מכיילות. עובדים כשעייפים,
אוכלים לא טוב, חלק מהצוות קיבל קלקול
קיבה. התנאים של בתי המלון הם תת-כוכבים".
תומר מחייך כשהוא נזכר בלטאה הענקית
שחיכתה לו בחדר. "להמשיך? מקלחות של
זרזיפי מים, ניסיונות להתקלח בין הפסקות
בזרם המים, מזגן מטפף באמצע הלילה, וצוות
תיקונים שמגיע פותר את הבעיה בדרך פשוטה
- מזיזים את המיטה ומתפללים... יתושים, פחד
ממלריה, חיים על כדורי מלרון לפני הנסיעה,

**"אני זוכר ילד בן
חמש יושב על ספסל,
מחובר לקטטר, ממתין
שעות לניתוח, לגמרי
לבד. הלבד הזה,
השקט והממושמע,
קרע לי את הלב"**

במהלכה ואחרי החזרה לארץ."

צוברים ניסיון מכמה משלחות כאלה?

"כל נסיעה עם החוויות הראשוניות שלה, אבל
בהחלט מפיקים לקחים מבחינת ההיערכות.
כלקח מאחת מהנסיעות הקודמות הבנו שיש
לקחת מזון לתינוקות. נצרכה לי בראש תמונה
של ילד שיצא מניתוח רעב ובוכה, אבל אימו
לא יכלה להניק אותו כי לא היה לה חלב אם.
בנסיעה הזאת היינו ערוכים גם לכך. בסיוע של
סוכני מזון לתינוקות הבאנו לשם ארגזים עם
פורמולות להזנה, ומראות שחווינו בעבר כבר
לא חזרו. גם סוכריות על מקל הבאנו מהארץ
כדי לשמח את הילדים ולעשות להם מתוק
על הלב."

תומר דרשן עם הציוד הרפואי
לפני הטיסה לטנזניה.
למעלה: צילומים מהמסע

אשפוז ברמת חמישה כוכבים

"מסדרונות רחבי ידיים, חדרי אשפוז מרווחים, עגלות ציוד רפואי מתקדם, חדרי בידוד מצוידים... לרגע הרגשתי שאני נמצאת במרכז רפואי פרטי מעבר לים". דוברת וולפסון סיירה במחלקות המחודשות טיפול נמרץ ופנימית ג', התפעלה מהשינוי וגילתה שלא לחינם חיכינו שנה וחצי. כל הרשמים בכתבה שלפניכם

מאת מיכל ויינשל-שיינמן

מסדרונות רחבי ידיים, חדרי אשפוז מרווחים, עגלות ציוד רפואי מתקדם בהישג יד, חדרי בידוד מצוידים במערכת לחץ שלילי, מזרונים מיוחדים למניעת פצעי לחץ, אגפי רופאים מרווחים, אולמות סמינר מאובזרים לסטודנטים וחדרי המתנה נוחים למתאשפזים ולמשפחות. זהו תיאור תמציתי בלבד של תנאי האשפוז והעבודה במחלקה החדשה לטיפול נמרץ כללי בוולפסון, ובמחלקה פנימית ג' החדשה, שחולקת איתה את אותה הקומה.

בז'רגון הפנימי של עובדי וולפסון, הקומה הזו מכונה "קומה 4". במשך שנה וחצי ציפינו לחניכתה, לא פעם נאלצנו לעבוד תוך כדי רעשי ומגבלות השיפוצים, אך מי שכבר זכה לסיור מודרך בקומה החדשה, יודע שהמתנה לא הייתה לחינם.

במהלך סיור מודרך שערכה עבורי ד"ר גיזל גודארד-זנדמן, מנהלת מחלקה פנימית ג', הרגשתי לרגע שאני נמצאת בתוך מרכז רפואי פרטי מעבר לים. התכנון האדריכלי המשובח והאסתטיקה העיצובית, שעליהם חתומה המחלקה הטכנית בניהולו של גדי דוידוביץ, תורמים באופן ניכר לתחושה הטובה של המאושפזים ומשפחותיהם, ולא פחות חשוב מכך, למוראל של הצוות הרפואי והסיעודי.

רמת מלונאות, כחלק מהטיפול

"כיום המטופלים מצפים לרמה מסוימת של מלונאות כחלק מהטיפול", מסבירה ד"ר גודארד-זנדמן, "כאשר הסביבה נאה ומטופחת, המאושפזים והמשפחות רגועים יותר". ודיע אבו ואסל, אח אחראי במחלקה לטיפול נמרץ מזה 24 שנים, מסכים כי נגישות הציוד הרפואי המתקדם ותנאי המלונאות במחלקה החדשה משפיעים באופן ניכר, הן על המטופלים והן על הצוות. "חיכינו במשך שנים ליחידה החדשה, והגענו למקום מבטחים", הוא אומר. "נעשתה כאן השקעה אדירה, וכיום אנו לא נופלים מיחידות לטיפול נמרץ בבתי חולים גדולים אחרים. האדריכלים ששיפצו את הקומה הזו חשבו על פרטי פרטים, והיכולת שלנו היום להשכיב כל חולה בחדר לבדו מסייעת בצורה ניכרת במיגור רמת הזיהומים".

מנהל בית החולים, ד"ר יצחק ברלוביץ, מספר בגילוי לב שמרגע שמונה לתפקידו לפני כשבע שנים, היה "מזועזע מהתנאים הקשים שעמם נאלצה להתמודד המחלקה לטיפול נמרץ". לדבריו, "שאפתי לשפר את המבנה הפיזי ותנאי הטיפול במחלקה, ובכל דרך אפשרית. אחרי הכול, מדובר במחלקה המטפלת בחולים הכי קשים שלנו".

ד"ר ברלוביץ מספר שברגע שהושלמו עבודות השיפוץ של מספר מחלקות פנימיות בוולפסון, כחלק מתוכנית אדריכלית שקדמה לקדנציה שלו, הוא פעל בשיטתיות לקידום פרויקט "שיפוץ קומה 4". לצורך כך, פנה ד"ר ברלוביץ למשרד הבריאות ולוועידת התביעות של ניצולי השואה, בראשות אברהם פרלסר. לא עבר זמן רב עד שהושג תקציב לשיפוץ, והתוכנית, שלפני כן הייתה בגדר פנטזיה, החלה לקרום עור וגידים. כעת, כשהמחלקה כבר הושלמה, ורק לאחר שהפצצתי בו, פרסלר העניו הרשה לעצמו לומר כמה מילים ל"עיתון שלנו": "אני מקווה שהחולים ששוכבים במחלקות שאנחנו שיפצנו, ובקומה 4 בפרט, ייהנו מתנאי האשפוז ויחלימו במהרה. ואולי, בבוא היום", הוא הוסיף בפרץ של רגשות, "הם גם יהיו מליצי היושר שלי, כשאגיע לבית הדין למעלה. אני מקווה שהם יעידו לטובתי".

המחלקות המתקדמות בישראל

"אני גאה לומר שכיום, המחלקה לטיפול נמרץ ומחלקה פנימית ג' הן החדישות והמתקדמות ביותר בישראל", אומר לי ד"ר ברלוביץ בגאווה, ומרחיב את היריעה: "היום, לכל מאושפז ניתנים התנאים הכי טובים להצלחת הטיפול: מצוות מקצועי ומסור, דרך מבנה פיזי מתאים ועד ציוד מתקדם ואפשרויות בידוד, השגחה ומעקב. אני בטוח שהשינוי החשוב הזה יבוא לידי ביטוי גם בטיפול במאושפזים ובהחלמתם".

בשיחה נפרדת עימה, ד"ר גודארד-זנדמן משלימה את דבריו של ד"ר ברלוביץ: "בתור מחלקה חדשה ומודרנית, בסביבה אוהדת, מרווחת, העומדת בכל התנאים בעולם הרפואי המתקדם, נוכל להדגיש את הטיפול המקצועי והאנושי שבו אנו מתגאים". היא מבקשת להביע את הערכתה הרבה להנהלת המרכז הרפואי, לד"ר ברלוביץ באופן אישי, להנהגתם שלנו גדי דוידוביץ ולמנהל השירותים הטכניים, משה גל. "בזכות העבודה הקשה זכינו להיכנס למחלקה חדשה, מרווחת ונעימה", היא

מנהלת פנימית ג',

ד"ר גודארד-זנדמן:

"כאשר הסביבה נאה

ומטופחת, המאושפזים

והמשפחות רגועים

יותר"

האח האחראי ודיע

אבו ואסל: "חיכינו

שנים ליחידה

החדשה, והגענו

למקום מבטחים.

נעשתה כאן השקעה

אדירה"

אברהם פרלסר, ראש

ועידת התביעות:

"אני מקווה שהחולים

ששוכבים במחלקות

שאנחנו שיפצנו

ייהנו מתנאי האשפוז

ויחלימו במהרה"

מחלקה פנימית ג' המחודשת

**מנהל בית החולים,
ד"ר יצחק ברלוביץ:
"בתוך כחמש שנים
כל מחלקות האשפוז
תהיינה משופצות
ומאובזרות בציוד
המשוכלל ביותר"**

**ד"ר אריה סורוקסקי,
מנהל המחלקה
לטיפול נמרץ:
"אין מה להכביר
במילים, אני מאמין
שהמציאות מדברת
בעד עצמה"**

**לירן דבש, אחות
אחראית פנימית ג':
"המבנה החדש של
המחלקה מעצים
את האיכויות שלנו
ומספק נוחות מרבית"**

והקונפליקט מול מיתת החולה. ברגע שאנחנו מחזירים את החולה לחיק משפחתו, אנו נכנסים למעגל של אנרגיה חיובית שמאפשרת לנו לטפל בחולה הבא. הן אבו ואסל והן לירן דבש מבקשים להודות למנהלת הסיעוד בוולפסון, לידיה ריחני, על תמיכתה במערך הסיעוד במחלקות לטיפול נמרץ כללי ובפנימית ג' ועל עידוד היציאה ללימודים אקדמיים.

תוכנית החומש: שיפוץ מקיף

"אגף הפנימיות הוא ליבת המרכז הרפואי, האגף הגדול ביותר שלנו", אומר ד"ר ברלוביץ, "מאחר שארבע מחלקות פנימיות שלנו כבר שופצו, היה לי חשוב לשפץ במהרה את פנימית ג', המחלקה החמישית".

לשאלה מהן תוכניות הבינוי העתידיות בוולפסון, הוא משיב: "היעד הבא שלנו לחידוש ולשיפוץ היא מחלקת הריאות, ואחריה מחלקה פנימית ד', שהיא למעשה המחלקה הפנימית היחידה שטרם שופצה במהלך השנים האחרונות. המחלקות הכירורגיות הראשונות שיעברו שיפוץ הן מחלקות אורולוגיה ואף אוזן גרון".

כמנהל המרכז הרפואי, וכמי שבתפקידו הקודם כיהן כמשנה למנכ"ל משרד הבריאות וראש מנהל הרפואה, ד"ר ברלוביץ רואה את שדרוג המחלקות כאתגר מתמשך. "אני מעריך שבתוך כחמש שנים כל מחלקות האשפוז שלנו תהיינה משופצות ומאובזרות בציוד המשוכלל ביותר", הוא מציין, וכמי שמביט על המערכת כולה מ'מעוף הציפור', הוא מבקש להזכיר פרויקטים חשובים נוספים העומדים על הפרק. "לאחרונה קיימנו טקס רשמי לציון תחילת ההיערכות לבינוי מרכז רפואי בינלאומי לרפואת ילדים ולמחלות לב בילדים. כמו כן, במהלך שנת 2014 אנחנו מצפים לפתיחת מכון MRI חדיש, כך שהמרכז הרפואי וולפסון ממשיך להתקדם ולהתפתח, לטובת המטופלים שלנו ומשפחותיהם, וכמובן, לטובת יצירת סביבת עבודה מיטבית עבור העובדים שלנו, רופאים, אחיות, תומכי רפואה ועובדי מנהל ומשק".

אומרת, "מחלקה שעומדת בתנאים הדרושים לצורך עבודה מקצועית ולהחלמה מיטבית של המאושפזים".

ד"ר אריה סורוקסקי, מנהל המחלקה לטיפול נמרץ, אינו מסתיר את קורת רוחו הרבה מהמהלך החשוב, שציפה לו במשך תקופה ארוכה, אך מבקש שלא להכביר במילים. "אני לא כל כך טוב ביחסי ציבור ושיווק", הוא אומר לי, "אבל מאמין שהמציאות מדברת בעד עצמה".

גם לירן דבש, אחות אחראית במחלקה פנימית ג' מזה 21 שנה, מצטרפת לדברים: "מטרת העל של צוות פנימית ג' היא לגעת במצוינות באיכות הטיפול, כאשר המטופל ובני משפחתו במרכז, וזכותם הראשונית היא לקבל טיפול איכותי בסטנדרטים גבוהים. הצוות הסיעודי במחלקה שלנו, שרובו המכריע אקדמאי, מתאפיין במקצועיות גבוהה, לויאליות לארגון ולמחלקה, רגישות וחמלה למטופל ולבני משפחתו. המבנה החדש של המחלקה מעצים את האיכויות שלנו ומספק נוחות מרבית". אמנם הסטנדרטים הגבוהים של עשייה סיעודית היו קיימים גם במחלקה הישנה – מדגישה דבש, "אך הסביבה החדשה הפכה לבטוחה עוד יותר, יפה ונעימה, ואין ספק שיש לכך השפעה רבה ומעצימה".

שיעורי הצלחה במגמת עלייה

"האמת שגם בתנאים הקודמים הייתה לנו גאווה יחידה, גילינו אמפתיה כלפי המאושפזים ושמרנו על מקצועיות ועבודה בסטנדרטים גבוהים", ממשיך את רוח הדברים האח האחראי, ודיע אבו ואסל. "שיעורי הצלחת הטיפול ביחידה לטיפול נמרץ בוולפסון הם 92%, ויש מסמכים המאשרים זאת. כיום, עם התנאים המשופרים שלנו, אני בטוח שהנתון הזה רק ילך וישתפר". אני שואלת אותו על העבודה המורכבת עם החולים הקשים, ברמה הנפשית והפיזית. "קיימת במטפלים רמה גבוהה של יכולת נתינה ושל אינטליגנציה רגשית ורפואית", משיב אבו ואסל, "אני נותן לצוות הסיעודי הכוונות והרצאות על כישורי חיים, תקשורת ותובנות, כדי שנוכל כולנו להתמודד עם הכאב ולהפחית את התסכול

”
**אמא שלי נפלה ואושפזה בבית חולים.
 עוד בבית החולים, עובדת סוציאלית ממטב
 איתרה עבורה מטפלת סיעודית שעזרה לה
 להתאקלם מחדש בבית ומסייעת לה מאז**“

**להורים שלכם מגיע השירות הטוב ביותר, פנו לעמותת מטב,
 ארגון הסיעוד הגדול והמקצועי בישראל:**

- שירותי סיעוד לזכאי גמלת סיעוד ולקוחות פרטיים
- השמת עובדים זרים באמצעות חברות מורשות
- יעוץ בנושא פתרונות דיור לגיל השלישי

מטב *כי ברחץ האלם יש על אי אסמוק*
 עמותה לשירותי טיפול ורווחה ע.ר.

לקבלת שירותי סיעוד מקצועיים ולפרטי הסניף הקרוב אליכם:
התקשרו *3391 www.matav.org.il

ברכות למצטיינים

עושים כבוד לעובדות
ולעובדים שעשו בשנה
החולפת מעל ומעבר:
קבלו את המצטיינים שלנו
לשנה החולפת מטעם
הנהלת וולפסון ומטעם
משרד הבריאות

מאת בתיה אליו,
מנהלת מדור עובדים
ומרכזת העובד המצטיין

סקטור הרופאים

פרופ' שמואל עברון - רופא מומחה מחלקת הרדמה, קרן מחקרים
רופא מסור ומקצועי. בעל ידע נרחב ורוח התנדבותית ראויה
לציון. יוזם ומפרסם עבודות מחקר. מלמד מתמחים ומחדש את
שיטות העבודה על פי רוח הקידום הלאומית והבינלאומית. יושב
ראש החוג להרדמה בארץ.

סקטור הסיעוד

טלי לבס - אחות מוסמכת, משרד אחות ראשית

בעלת יכולת גבוהה להתמודד עם משימות
ניהוליות מורכבות ומציאת פתרון יצירתי, תוך
שמירה על מסגרת תקציבית. מפגינה נכונות
גבוהה ביותר ומוטיבציה בהשגת המטרות יחד
עם שימת דגש על התייעלות, איכות ושמירה
קפדנית על האתיקה המקצועית.

אוריאל חנימוב - כוח עזר מחלקה אורתופדית

מטפל במיומנות וביסודיות בנושאים שבתחום
אחריותו. מגלה ידע מקצועי, ממלא בשלמות
את המשימות בהתאם להוראות, נותן שירות
אפקטיבי ויעיל ללקוחות פנים ופועל ביעילות
במצבי לחץ.

שרה ידידיה - אחות אחראית מחלקת נשים
חותרת להישגים מקצועיים בתחומים השונים,
מציגה תפוקות גבוהות הודות לרמתה
המקצועית המעולה. בראייתה המערכתית
ובמחויבותה הארגונית מוכנה להירתם לכל
משימה. בעלת כישורים גבוהים מאוד להניע
תהליכים מערכתיים.

אנה גלוזמן - אחות מוסמכת יחידה המטואונקולוגית

מבצעת עבודתה בחריצות, איכות ומצוינות.
הייתה בין מקימי מערך האשפוז לחולים
המטולוגיים כחלק ממחלקה פנימית ושותפה
בבניית נהלי עבודה ובקידום העשייה הסיעודית.
מהווה מודל לחיקוי, בעיקר לאחיות חדשות
הרואות בה אחות אונקולוגית אידיאלית.

אגרה נגוסה - כוח עזר מחלקה פנימית ב'

בעלת מוטיבציה גבוהה ביותר, מתייחסת בכבוד רב למטופל ומשפחתו. מבצעת את עבודתה ברמת תפקוד גבוהה
ביותר ומבצעת מטלות נוספות מעבר לשעות העבודה. משתתפת עם כל צוות המחלקה בפעולות הכנה לקראת מבחן
ההסמכה לתקן הבינלאומי לאיכות ובעייתיות.

ברכות למצטיינים

פרס המנהל המצטיין בדרג התיכון - משרד הבריאות

ד"ר טליה לוי - מנהלת היחידה הגניקואונקולוגית

דמות מרכזית ובכירה בצוות הרב מקצועי של החטיבה. פיתחה את היחידה והביאה אותה ואת צוותה למצוינות והכרה רבה. מובילה בהוראת סטודנטים ומתמחים ורואה בהדרכה ערך חשוב ביותר. שותפה פעילה בתהליך ההסמכה לתקן JCI באמצעות כתיבת נהלים והטמעתם.

מרינה פנחסוב - אחות אחראית מחלקה כירורגית א'

קידמה את קליטת המטופל ושחרורו המתוכנן והשיטתי במסגרת פרויקט שחרור סיעודי, שהוצג בכנסים וקצר שבחים. המחלקה בראשותה נענית לאתגרים באופן מרשים. נבחרה לפתח ולהוביל את תחום האיתור, היהיה והטיפול בשד כחלק משירות חדשני בוולפסון.

אסתר אלעזר - אחות אחראית מחלקת ילדים

מהווה מודל למנהלת הממקדת את מאמציה להשגת דרישות איכות. באישיותה ובדרכה הנעימה מובילה את המחלקה להישגים מצוינים. בכישוריה הייחודיים קידמה רבות את תחום ההנקה, וכיום מחלקתה מהווה מרכז מוסדי להדרכת היולדת לעידוד הנקה.

פרס המצטיין בתחום המקצועי בדרג התיכון - משרד הבריאות

ד"ר אליאנה ארבל - מנהלת יחידה מקצועית טיפול נמרץ ילודים

מובילה את היחידה לעבודה על פי סטנדרטים גבוהים ביותר של איכות ובטיחות, תוך הנחלת דפוסי עבודה חדשים. פעילה במחקרים רבים ובפרסום מאמרים. בניהולה קיבלה היחידה את פרס האיכות והמצוינות ע"ש יצחק רבין לשנת 2011 מטעם משרד ראש הממשלה.

סקטור מינהל ומשק

לוי טבת - רכז נושא אחזקה, שירותים טכניים

במסגרת תפקידו כמנהל מחלקת מיטות מבצע בדיקות יומיות ואחזקה מונעת במחלקות בית החולים. אחראי לשינוע המיטות, דואג למלאי חלפים, מגלה ידע מקצועי רב בתחום אחריות, משפר תהליכים, עומד בלוח זמנים, אחראי ואכפתי.

לאה אלימלך - מזכירה רפואית, רשומות רפואיות

עובדת חרוצה ואחראית הנרתמת למשימות, מגלה יעילות מרבית וביצוע מקצועי. מדריכת סטאז'ריות למזכירות רפואית. אחראית על עובדי שירות מהשב"ס, מתפעלת אותם בהצלחה למרות הקשיים ומצליחה ליצור בעזרתם תפוקות אפקטיביות.

סבטלנה יוסיפוב - עובדת משק

מגלה חריצות, מסירות והתמדה בתפקידה. העבודה מתבצעת על ידה באופן יעיל תוך יוזמה אישית. מגלה אחריות ורצינות בעבודתה. מבצעת את המוטל עליה לשביעות רצונם של הממונים והצוות.

לאה בר לב - סגנית מנהלת כספים, גזברות

מגלה בקיאות ויעילות בעבודתה, יחסי אנוש מצוינים, נועם הליכות וידע רב. קידמה תהליכי עבודה רבים כגון הטמעת המערכת הלוגיסטית החדשה של בית החולים מההיבט הכספי, יישומה, הכוונת האפסנאיות, העלאת הליקויים והטמעת שינויים בגזברות בית החולים.

סיגלית וטורי - מזכירת היחידה למחלות זיהומיות, קרן מחקרים

בעלת יכולות מקצועיות גבוהות מאוד, אחראית ומסורה. פועלת רבות מחוץ להגדרת תפקידה בטיפול בענייני חטיבת הילדים, כמו עזרה למתמחים ומומחים בהגשת בקשות לוועדת הלסינקי. נענית ברצון לעזרה במילוי מטלות ועושה זאת על הצד הטוב ביותר.

תעודות הוקרה

ד"ר גיזל גודארד-זנדמן - מנהלת מחלקה פנימית ג'

אחראית על תוכנית ההתמחות לכלל המתמחים בוולפסון ורואה בעבודתה שליחות. מגלה מוטיבציה גבוהה, מקצועיות ויחס חם למטופלים. מרצה בכירה באוניברסיטת תל אביב, פעילה מאוד במחקר, ראש צוות האחראי לכתובת והטמעת נהלים בתהליך ההסמכה לתקן JCI.

ד"ר ארנולד שטיין - מנהל יחידה מקצועית כאב

כמקים היחידה לכאב נותן שירות מצוין לחולים הסובלים מכאב ממושך ומעניק ייעוץ מיטבי למחלקות בית החולים. מגלה מחויבות לקידום האיכות והמצוינות, יוזמה ויצירתיות בהקמת המרפאה ובפיתוחה. מתעדכן מבחינה מקצועית, חוקר ומפרסם מחקרים רבים.

ד"ר עוז הדר - מנהל יחידת אורתופדיה ארתרוסקופיה

מנהל היחידה לפגיעות ספורט וניתוחים ארתרוסקופיים. בשל התמחותו הייחודית וניסיונו הרב משמש גם כיועץ לפגיעות כתף וניתוחים ארתרוסקופיים במסגרות אחרות. מצטיין ביחסו האישי לכל מטופל, בסבלנותו הרבה ובהקשבה לצורכי המטופל ובני המשפחה.

שושנה רון - אחות אחראית אספקה סטרילית

מהווה מודל לאחות אחראית המניעה צוות עובדים להשגת תוצאות ומתן שירות לכל יחידות בית החולים. יוצרת יחסי גומלין מקצועיים ואפקטיביים עם גורמים בוולפסון ומחוצה לו, מאמצת גישת עבודה מוכוונת ללקוח ומציבה דרישות ביצוע וציפיות שירות גבוהות במיוחד.

פרס מנכ"ל משרד הבריאות

פרופ' אריה לוי - מנהל יחידה מקצועית גסטרו ילדים

מומחה בעל שם עולמי למחלות מעי דלקתיות והפרעות אכילה בתינוקות ובילדים. מוביל מחקרים בינלאומיים וחבר בוועדות בינלאומיות רבות. היחידה שבניהולו מהווה כיום מרכז מוביל בזכות מקצועיות, חשיבתו ועשייתו יחד עם מסירות רבה ומתן שירות מצוין ויוצא דופן.

צוות מצטיין - סקטור הסיעוד

אחיות טיפול נמרץ לב: רוזי גרינשפאן, דורה חביביאן, זהבה לויט קוגן, פולינה רוזום, ילנה פוטוריאנסקי פועלות נמרצות לקידום תחום ההחייאה. ביוזמתן הוקם מערך הכשרה מובנה לאחיות וולפסון בנושא החייאה מתקדמת. מקפידות על הדרכת מטופלים וליווי המטופל והמשפחה לאורך האשפוז. צוות מקצועי לעילא, הזוכה להערכה רבה מהמטופלים ומשפחותיהם.

חנה אגוזי מונתה לתפקיד הממונה על מעמד האישה במרכז הרפואי וולפסון - תפקיד רגיש ועוצמתי המטפל במגוון נושאים, מזכויות האישה, דרך הטרדה מינית ואלימות נגד נשים וכלה בקידום נשים לעמדות ניהול והשפעה. בשיחה עם טלי נבון היא מספרת על התפקיד, החזון והתוכניות שעל הפרק

מאת טלי נבון

נשי אישי

חנה אגוזי

גם בתחום זה נקיים פעילויות באופן שוטף, החל מפרסום תקנון ברוח החוק וכלה בפעולות הדרכה ורענון.

מהי גישת הנהלת בית החולים בכל נושא מעמד האישה?

"גישה חיובית מאוד, מעודדת ותומכת. חלק מתפקידי הוא להגיש להנהלה תוכנית עבודה לשנה הקרובה המפרטת תכנים, צפי וציפיות. כל תוכנית כטרם יציאתה לדרך מחייבת כמובן את אישור ההנהלה וברכתה. ראוי לציון את שיתוף העבודה הפורה עם ההנהלה וכל הגורמים בבית החולים, שבלעדיו לא נוכל לפרוץ דרכים נוספות לקידום של הנשים".

אילו פעילויות ממתניות על שולחן ההנהלה?

"על שולחן ההנהלה נמצאות מספר תוכניות הממתניות לאישור, ביניהן פתיחת קורס העצמה נשית - "לגלות את העוצמה שבי", הרצאות בנושאי בריאות האישה - ממוגרפיה, דיאטה, גיל הבלות, אורו גניקולוגיה ועוד, יום כיף לאם וילד לחיזוק קשר בין-הורי באמצעות בית חולים לבובות, מגוון הצגות בבית החולים, כגון 'תיאטרון הכרזה', עם דיון ושיחה בסיומן, ועוד. אני תקווה שהכול יצא אל הפועל".

בנימה אישית - איך את רואה את התפקיד?

"תפקיד הממונה על מעמד האישה קשה, מחייב ומאתגר אותי בצורה יוצאת דופן. כמי שעובדת מזה שנים רבות בתחום הפרא-רפואי מצאתי לנכון, בתקופה זו של חיי, לתרום לקהילה מעצמי ומזמני ככל שניתן. זהו תפקיד חדש יחסית שנבנה בהדרגה, וכל יום שעובר מקרב אותי למטרה. אני שואפת לשיתוף עבודה פורה עם כל הנוגעים בדבר, כדי שיהיו נרים על נס את הפרויקטים העתידיים. אני לא שוכחת לרגע שהצלחתי בתפקיד היא הצלחת המערכת כולה, וקוראת לכל מי שיכול לסייע - בואו נירטם למשימה הזאת יחד".

חנה אגוזי עובדת בוולפסון כבר 23 שנה ומוכרת בעיקר כסגניתו של מנהל מכון הרנטגן, דוד סופר. מעתה, יש לה "כובע" נוסף וחשוב: הממונה על מעמד האישה במרכז הרפואי וולפסון, תפקיד בו היא מחליפה את פרופ' מיטס. שוחחנו איתה כדי להבין טוב יותר את התפקיד והאתגרים הגלומים בו.

"מעמד האישה בישראל מתייחס לדרך שבה תופסים נשים וגברים כאחד את מעמדה של האישה ומקומה בחברה הישראלית", מסבירה חנה, "מכלול התפיסות ועמדות הכוח של הנשים בישראל, במרחב הציבורי, בממשל, בצבא ועוד, עברו תמורות רבות מאז ראשית היישוב וקום המדינה - ועדיין - יש עוד עבודה רבה לעשות. כמי שתומכת בקידום נשים ובשוויון לנשים, אני רואה זכות למלא תפקיד כזה בבית החולים".

מה בעצם כולל התפקיד?

"זה תפקיד רגיש ועוצמתי, עם אחריות לא קטנה, הכרוך ביוזמה וביצירתיות. המטרה היא לשמש סוכן בשינוי תפיסת הארגון וביחס כלפי הנשים, להעלות את נושא מעמד האישה לסדר היום, ומכאן להביא לקידום של נשים לתפקידי ניהול ולעמדות השפעה, כולל קידום עובדות מדינה לתפקידים בכירים. לשם כך נקיים מגוון פעילויות בנושאי העצמה, מנהיגות ושוויון".

מה על הפרק לשנת 2014?

"השנה נקיים פעילויות רצופות בנושאים הקשורים למעמד האישה - אחד המרכזיים שבהם הוא אלימות נגד נשים. המטרה היא לעורר בקרב כלל העובדים מודעות בנושא אלימות - לא רק פיזית אלא גם מילולית ונפשית. בתחום של העצמת נשים, נקיים לאורך השנה לעובדות בית החולים קורסי מנהיגות וסדנאות לזכויות האישה. ב-8 במארס נציין בבית החולים את יום האישה, באירוע שיכלול תכנים בעלי מסרים רלוונטיים בנושא זה. בפן של בריאות נשים, יתקיימו לאורך השנה הרצאות וסדנאות בנושאים הקשורים לבריאות האישה כגון בריחת סידן, בדיקות לגילוי מוקדם של סרטן השד, מחלות לב בקרב נשים ועוד. לכך יצטרף יידוע שוטף של נשות בית החולים לגבי חוקים ותקנות, כמו למשל החוק החדש שנכנס זה עתה בנושא חופשת לידה לבעלה של היולדת".

מה בנושא הטרדה מינית?

"זהו נושא חשוב, הנמצא דרך קבע על שולחנה של הממונה על מעמד האישה - בכלל זה, טיפול בתלונות על הטרדות מיניות מכוח החוק למניעת הטרדה מינית.

המטרה לשמש סוכן בשינוי תפיסת הארגון וביחס כלפי הנשים, להעלות את נושא מעמד האישה לסדר היום ולהביא לקידום של נשים לתפקידי ניהול ולעמדות השפעה

חלב-אם כמותג

אצל חלק מהאימהות הדרך להנקה סלולה בהצלחה, לאחרות זה נראה בתחילה כמסלול מכשולים. יועצות ההנקה בוולפסון הן החוליה המסייעת לאם להתחבר להנקה ובכך ליהנות מאינספור יתרונות, הגלומים בפעולה טבעית ובריאה זו

מאת אלונה פוחול, מתאמת הנקה מוסדית

שיעור מחלות זיהומיות, דלקות, אלרגיות, אסתמה, זיהומי מעיים וסיבוכים בפגים. לטווח ארוך הוא מצמצם שיעור של השמנת יתר בקרב ילדים וסוכרת נעורים, משפר את האינטליגנציה, תורם לבריאות האם (מקטין דימומים לאחר הלידה, עוזר לשוב למשקל תקין), וחשוב לא פחות: ההנקה מהווה צעד חשוב מאוד בהתקשרות בין האם לתינוק (bonding), מורידה שיעורי אלימות והזנחה, זמינה ותורמת לאיכות הסביבה. כמרכז רפואי שמטרת העל שלו לקדם בריאות, ולפסון מספק משאבים לקידום ההנקה ומיישם את נוהל משרד הבריאות לעידוד הנקה שהופץ בשנת 2010. יועצות ההנקה באגף המילדות מלוות את האימהות מהלידה ועד השחרור, מעודדות, תומכות ומספקות מידע על פי צורכי האם, וגם דואגות להמשך הטיפול בקהילה.

"שעת הזהב" של ההנקה

ארגון הבריאות העולמי (WHO) קורא לשעה הראשונה לחייו של תינוק "שעת הזהב", שכן הרפלקסים של התינוק ורמות ההורמונים הגבוהים אצל האם מאפשרים הפרשה שופעת של החלב הראשוני, הקולוסטרם. ההנקה ראשונה בחדר לידה מיוחסת חשיבות להצלחת ההנקה. לכן, עידוד להנקה מתחיל אצלנו בחדר לידה כאשר מיילדות, שחלקן גם יועצות הנקה מוסמכות, מסייעות לאם להניק בסמוך ללידה. בפגישה הראשונה בין הורי היילוד לצוות הסיעודי במחלקת היילודים, ההורים מקבלים מידע על שירותי יועצת ההנקה, פירוש של שעות ההדרכה ומידע כתוב על הנקה. כאשר קיים פער לשוני, נעזרים בשירותי הנגשה לערבית, רוסית, אמריקאית וויגריית. לכל עדה ולכל עם אמונות ומנהגים שונים בנושא ההנקה, והדבר משתקף במאכלים שוממץ לאכול לאם המניקה, משך ההנקה (ישנם עמים שבהם לגיטימי להניק ילד עד גיל חמש שנים), תנוחת הנקה אופיינית ועוד. אנו מגלות פלורליזם ומתייחסות בכבוד לכל אם.

הנקה היא פעולה נלמדת

שבעה ימים בשבוע מתנהלות הדרכות קבוצתיות ופרטיות בנושא הנקה, האכלה מבקבוק, טיפול ביילוד ובטיחות היילוד על ידי יועצות הנקה מוסמכות בתוך חדר ייעודי להנקה במחלקת היילודים. מדי יום, מתאמת הנקה מבקרת בחדרי האימהות במחלקת יולדות ומדריכה אותן ליד מיטתן, כולל הדרכה לשימוש במשאבות החלב במגוון מצבים שבהם האם אינה מצליחה להניק ישירות מהשד או לפי בקשתה. במקביל נערך דיווח שוטף ברשומה הסיעודית ומתן מכתב לקהילה, המסכם את סטאטוס ההנקה והמלצות להמשך מעקב. מתאמת הנקה מוסדית נותנת גם ייעוץ ומענה לאמהות מניקות שמתאשפות במחלקות אשפוז של בית החולים, ולתינוקות וילדים יונקים המאושפזים במחלקות הילדים. תפקיד נוסף הוא הכשרת יועצות הנקה בקורסים העל בסיסיים, העברת ימי הדרכה לסטודנטים וקיום ימי עיון והדרכות לצוות הסיעודי.

תפקיד יועצת ההנקה חשוב מאוד, שכן בעידן שלנו הנקה היא פעולה נלמדת. כאשר אימהות יושבות בצוותא בהדרכה קבוצתית, מביטות זו על זו ומשוחחות, יש לכך כוח עצום. פגשתי הרבה אמהות שלא רצו להניק בשום פנים ואופן, ולאחר מפגש כזה חלצו שד והחלו להניק.

במבט אישי, העבודה מסבה לי סיפוק אדיר ואושר רב. אין דבר דומה לתחושה של פגישה מקרית ברחוב או בגינה עם אימא שגם אחרי שנים מזהה אותי - עוצרת, מציגה אותי בפני הילד ומספרת שבועזתני הניקה.

ב-1991 יצאה קרן החירום לילדים של האו"ם, יוניצ"ף, בהצהרה: "דמינו שהמציאו בעולם 'מוצר חלומות' חדש שיכול להזין ולחסן כל אדם שנולד על פני כדור הארץ. דמינו גם שהוא זמין בכל מקום שבו הוא דרוש ללא צורך לאחסן או להוביל אותו, והוא עוזר לאימהות לתכנן את משפחותיהן ולהקטין את הסיכון לחלות בסרטן. ועכשיו דמינו שהעולם מסרב להשתמש במוצר הזה. לקראת סוף המאה הזאת, שהצטיינה בתגליות ובחידושים חסרי תקדים, התסריט הזה, לצערנו, אינו תסריט דמיוני. 'מוצר החלומות' הוא חלב אם אנושי, הוא זמין לכולנו בעת לידתנו, ובכל זאת לא כולם משתמשים בו." (מתוך הרצאה של ד"ר שרון צוברי, דצמבר 2009).

בשנים האחרונות, המודעות לחשיבות האדירה של ההנקה הולכת ועולה. משרד הבריאות ממליץ על הנקה מלאה כמקור הזנה בלעדי של התינוק בחצי השנה הראשונה לחייו, ועל המשך הנקה לפחות עד גיל שנה בתוספת מזון מוצק. מסקירת מחקרים עולה, ששיעורי הצלחה ושיעורי שביעות הרצון של האימהות גוברים, כאשר הן מקבלות תמיכה וייעוץ של אחיות - יועצות הנקה בבתי יולדות ובטיפות החלב.

יתרונות בריאותיים מובהקים

להנקה יתרונות בריאותיים מובהקים לאם ולתינוק: אין אלרגיות לחלב אם (לעומת חלב פרה), חלב אם מחזק את המערכת החיסונית ומפחית

שירות, בטיחות, איכות?

הנדסה ביו רפואית!

מאת רינת הירש

איכותם ובטיחותם של כ-3,500 מכשירים רפואיים בוולפסון, חלקם תומכי חיים, תלויות בידיהם המקצועיות של אנשי המחלקה להנדסה ביו רפואית בהנהלת חנן שמילוביץ. החל מהחלטה איזה מכשיר לרכוש וכל שלבי הבדיקה, הרכש והקליטה, דרך טיפול מונע ותיקון לאורך חיי המכשיר - המכשור הרפואי שלנו בידיים הכי טובות

תשומת לב בכדי לשמור על פעילותו הבטוחה, שלא לדבר על הקושי הקיים לעתים קרובות להשיג חלקי חילוף מקוריים למכשירים האלה. חנן עובד בוולפסון משנת 1984. בשנים הראשונות היה חלק מהמחלקה הטכנית בבית החולים, עד שבשנת 1995 פוצלה המחלקה הטכנית והוקמה המחלקה להנדסה ביו רפואית כגורם המרכז את עיקר הטיפול הטכני בצידו הרפואי. חלק מהצוות הנוכחי במחלקה עבד עם חנן עוד בימים הרחוקים ההם שלפני ההפרדה בין המחלקות. חנן, מיותר כמעט לומר, הוא אנציקלופדיה מהלכת של הצידו הרפואי בוולפסון. "בתחילה עבדנו עם ציוד שהגיע מדונלו ומצהלון - כך הכול התחיל", הוא אומר, "את יכולה לשאול אותי על כל מכשיר בבית החולים, ואוכל לספר לך את סיפורו מרגע 'הלידה' - מהיום שבו רכשנו אותו ועד לרגע הוצאתו משימוש".

מעורבים בכל מכשיר

צוות המחלקה מעורב בכל חיי מכשיר ממש מתחילת תהליך רכישתו, כבר משלב הרעיון שבו מיעצים אנשי המחלקה לצוותים הרפואיים בהתאם לצרכי המחלקות. הם תמיד על המשמרת - בכל תקלה, בכל טיפול נדרש, וכמובן כשמגיע הרגע שמכשיר יוצא משימוש ונדרש להחליפו. או אז הם מבקשים מיצרנים מכשירים חדשים להדגמה, בודקים וממליצים איזה מכשיר רפואי כדאי לקנות, נותנים חוות דעת טכנית מקצועית, עורכים מפרטים למכרזים ומפעילים את שירותי "שראל" לרכש ציוד רפואי. בנוסף, כמנהל המחלקה חנן משמש גם כיועץ לוועדת הלסינקי בבית החולים ומספק חוות דעת מקצועיות על הצידו "יצרנו פרויקט שיתוף פעולה ייחודי בינינו לבין האפסנאות הרפואית ובין 'שראל', בנושא רכש חלקי חילוף והזמנת ספקים לביצוע תיקוני חוץ", הוא ממשיך ומספר, "המיזם הזה מקצר באופן

"את יכולה לשאול אותי על כל מכשיר בבית החולים, ואוכל לספר לך את סיפורו מרגע 'הלידה' - מהיום שבו רכשנו אותו ועד לרגע הוצאתו משימוש"

חנן אוהב מוסיקה, ובעברו אף ליווה זמרים בפסנתר. כאן הוא מנצח על תזמורת מסוג אחר, אבל בהחלט כזאת שכל "נגניה" צריכים לפעול ביחד מבלי לזייף

"על מנת לספק שירות צריך להתאמץ - צריך לרצות לתת שירות. תמיד ניתן למצוא תירוצים מדוע אי אפשר ברגע נתון לתת שירות. אני לא מקבל את זה. ההסבר היחיד שאני מוכן לקבל מהצוות שלי ומספקי שירות חיצוניים, הוא כיצד כן ניתן לספק את השירות, ובהקדם". עם המונולוג הנחרץ הזה פותח חנן שמילוביץ, מנהל המחלקה להנדסה ביו רפואית, את השיחה איתי. סוגיית מתן השירות ובטיחות הטיפול בחולה בוועדת בעצמותיו של חנן ומנחה אותו ואת צוות המחלקה בעשייה היומיומית. מחלקת הנדסה ביו רפואית מתחזקת באופן שוטף את המכשור הרפואי והמעבדתי של בית החולים ומטפלת ב"תקלות שבר" (תיקונים שוטפים). בנוסף מבצע צוות המהנדסים, ההנדסאים והטכנאים של המחלקה טיפולים יוזמים במכשירים חיוניים ותומכי חיים, באמצעי ניטור ובמכשור נוסף במסגרת תוכנית אחזקה מונעת. כשחנן מדבר איתי על ה"צוות" הוא ממחר להסביר: "אני מתכוון לתשעה אנשים מוכשרים, מסורים ומקצועיים, אנשים טובים שתחושת כובד האחריות בליבם ובנפשם, האחראים על אחזקה של כ-3,500 מכשירים רפואיים".

לתחזק או להחליף

מהר מאוד מסתבר לי שלתת שירות לכל כך הרבה מכשירים, שחלק גדול מהם ישן או מתישן (ולכן רמת התקלות ומורכבותן עולה), וכל זאת ברמת הבטיחות הנדרשת - זו משימה לא קלה. "מכשירים ישנים פועלים על פי תקנים ישנים ובטכנולוגיה ישנה, ולכן עם הזמן גם פחות מספקים את הצוותים הרפואיים מבחינת היכולת הפונקציונלית ורמת הבטיחות", מסביר לי חנן. "לא אחת אנחנו מוצאים את עצמנו מתחבטים בשאלה האם להמשיך ולתחזק את המכשיר הישן או לא, ומהן האפשרויות, בעיקר התקציביות, להחליפו. ציוד ישן דורש יותר

חנן. ואכן, הוא התברך בצוות מקצועי מסוד ואחראי, שבלעדיו לא ניתן היה לקיים פעילות כזאת סביב השעון.

החברה של חנן דוגלים בעזרה הדדית, עובדים תמיד ב"ראש גדול", ומקבלים את מלוא ההערכה מצוות בית החולים. צוות המחלקה קיבל פעמיים את פרס המחלקה המצטיינת והוכתר כצוות מצטיין של משרד הבריאות, בשנים 2000 ו-2008. פליקס גינסבורג, שמונה לאחרונה לתפקיד סגן מרכז שירותי ביו רפואה (פגייה, חדר לידה, דיאליזה), קיבל בשנת 2012 את הפרס ע"ש פרופ' קישון. מזכירת המחלקה מסבירת הפנים היא יהודית רביבו, שגם מרכזת את נושא מוקד אחזקת מכשור רפואי. שאר אנשי הצוות - כל אחד עם התמחותו הספציפית - הם גרגורי צרקסקי (חדר ניתוח), ניסן חכים (חדרי ניתוח והנשמה), צורי כנפי (בעיקר מעבדות), סער רוזנטל (טיפול נמרץ וכירורגיה) איגור אלימוב (רנטגן, CT, דימות), יורם יום טוב (דימות ופנימיות, לייזר ואולטרסאונד), ואחרון חביב חיים טיזוז, עובד חדש במחלקה, האחראי למערך טיפול מונע ואקרדיטציה.

מנצח על צוות שיודע לנגן יחד

לפני סיום, אני מבקשת מחנן שמילוביץ לשמוע קצת עליו בנימה אישית. הוא יליד קרית שמונה, בן לניצולי שואה, נשוי לאורית העובדת בחברת עמיתים (קופות הגמל של המדינה) ואב לבן חייל, המשחק כדורגל בצפרירים חולון, ולבן בתיכון, פסנתרן צעיר שרואה את עתידו במוסיקה הקלאסית. חנן אוהב גם הוא מוסיקה, בעיקר קלאסית וישראלית, ובעברו אף ליווה זמרים בפסנתר בבית ספר לפיתוח קול. כאן, במחלקה להנדסה ביו רפואית, הוא "מנצח" על תזמורת מסוג אחר - אבל בהחלט כזאת שכל "נגניה" צריכים לפעול ביחד, בשלמות ובמקצועיות, מבלי לזייף. "המחלקה שלנו נותנת פתרון לצוות הרפואי, ולעיתים הפתרון מכורח הנסיבות הוא מקורי ויצירתי", מסכם חנן, "הכול כמובן, בסופו של דבר, לטיפול בחולה במטרה שיתבצע על הצד הטוב ביותר. מה שמחזיק אותנו פה זו הרגשת השליחות הזאת. אנו מודעים לעובדת היותנו משרתי ציבור וזוכרים תמיד שבסוף שרשרת השירות הפנימית יש מטופל ויש משפחה, שצריכים לקבל את הטיפול הטוב ביותר".

משמעויות את תהליך רכש החלקים ומאפשר לספק שירות למכשור באופן מהיר, בעיקר כאשר נדרש שירות מידי לצידו חיוני".

"השקעה במכשור מייצרת כסף"

לאחר קליטת המכשור החדש על ידי האפסנאות בוולפסון, תהליך הכולל בדיקת שלמות אביזרים ותקינות המכשור, מתאמת המחלקה הדרכות תפעול ותחזוקה של המכשור לצוותים הרפואיים, הסיעודיים והטכניים. "אמנם לכל מכשיר יש אחריות יצרן, אך כאשר הצוות מזהה תקלה במכשיר, הטלפון הראשון הוא לדוב אלינו. למעשה, 24 שעות ביממה אנחנו זמינים לקריאות".

לחנן יש תוכניות רבות לקידום המחלקה, למשל תוכנית להעביר את המחלקה לעבודה בתקן האיכות ISO. אבל - "לכל התוכניות חייבים משאבים; על בסיס תקציב הרכש השוטף של בית החולים בלבד לא ניתן לרכוש מכשור מתקדם ולהתחרות עם הרפואה הניתנת על ידי בתי חולים שכנים. יותר ויותר מכשירים מתיישנים ויוצאים משימוש, וקצב הרכישות של המכשור החדש איננו בהכרח חופף לקצב ההתבלות". מי שמצליחה לגייס תורמים באופן אישי ועושה רבות לחידוש המכשור הרפואי בבית החולים היא סגנית מנהל וולפסון, ד"ר זהבית זיו נר. "אנו מעריכים זאת מאוד", מדגיש חנן, "השקעה ברכישת מכשור רפואי ובטכנולוגיות, בנוסף להיותה מקדמת את הרפואה ואת הטיפול, גם מייצרת כסף להמשך התפתחות בית החולים. דוגמה לכך היא רכישת מכשיר ה-MRI, שאני מאוד מקווה כי יפעל בקרוב בבית החולים".

ההצלחה מתחילה ונגמרת באנשים - ובעבודת צוות

שיתוף פעולה בין היחידות השונות בוולפסון הוא תנאי לעבודה יעילה. חנן מציין בעיקר את הקשר הטוב עם מחלקת אפסנאות רפואית בראשות עמיר לוזון. לאולגה אמינוב, נציגת האפסנאות הרפואית, יש חדר במבנה של מחלקת הנדסה ביו רפואית, הממוקם מחוץ לבניין האשפוז בחניה האחורית של הסגל - דבר המקל על העבודה ועל שיתוף הפעולה היומיומי. "איך שלא תסתכלו על זה, ההצלחה מתחילה ונגמרת באנשים", אומר

"אנו מודעים לעובדת היותנו משרתי ציבור וזוכרים תמיד שבסוף שרשרת השירות הפנימית יש מטופל ויש משפחה, שצריכים לקבל את הטיפול הטוב ביותר"

עצות נגד אלרגיה

ד"ר מיגל שטיין, מנהל היחידה לאלרגיה ואימונולוגיה בווולפסון, העניק לקוראי "ידיעות אחרונות" טיפים כיצד להקל על האלרגיה לקרדית אבק הבית. העצות שלו התפרסמו במדור "גזור ושמור" - עצות לחיים בריאים יותר" במוסף "זמנים בריאים".

ידיעות אחרונות, 17.7.13

קוקטייל מסוכן

העיתון "ישראל היום" חשף את סיפורה של ילדה בת 10 שנטלה תוסף תזונה מאצות, בזמן שטופלה נגד תת פעילות של בלוטת התריס. בבדיקה וטיפול בווולפסון התברר, שאם לא הייתה מפסיקה לנטול את האצות היה נגרם נזק חמור לגופה. בכתבה התראיין פרופ' אהרן חנוקוגלו, אנדוקרינולוג בכיר בווולפסון, שטיפל בילדה.

ישראל היום, 11.7.13

עובדי וולפסון היקרים

בלי שהרגשנו כמעט, שנת 2013 הגיעה אל סיומה, ואנחנו עומדים בפתחה שנה חדשה ומלאת אתגרים. בפברואר הקרוב נעמוד בגאווה ובהצלחה (אני בטוחה!) בתקני ה-JCI ונקבל הכרה רשמית כמרכז רפואי שהוסמך בתהליך האקרדיטציה, ובחודשים שלאחר מכן נעשה צעדים גדולים לקראת השקת מכון ה-MRI המתקדם ביותר בארץ, הקמת מרכז רפואי לניתוחי לב בילדים ורפואת ילדים, ונמשיך להתחדש, ליזום ולפעול למען קהל המטופלים שלנו ומשפחותיהם.

בגאווה רבה אני פועלת לצידכם ואתכם, כבר כמעט שלוש שנים. מלווה את העשייה שלכם ומציגה אותה לראווה בפני הקהל הרחב, באמצעות כלי התקשורת. דעו לכם, שכל כתבה וכל ידיעה, יקרה לי מאוד וחשובה ביותר לתדמית המרכז הרפואי.

על אף שיש עוד דרך ארוכה לפנינו בתחום השינוק וחיזוק התדמית, כבר כיום, קולגות שלי מתחום העיתונות והדוברות מציינים בפניי מעת לעת שהם עוקבים בהערכה רבה אחר הפעילות התקשורתית שלנו. התחושה היא שאנחנו בכיוון נכון, ובכוונתי להמשיך ולדבוק בו.

ומילה אישית: בחודש מרץ הקרוב אני צפויה ללדת את בתי הבכורה. אעשה זאת כמובן כאן בווולפסון, בבית השני שלי. אשוב אליכם בהקדם האפשרי, על מנת להמשיך ולהיות חלק מהתהליך שכולנו עוברים ביחד למען המרכז הרפואי.

שלכם,

מיכל ויינשל שיינמן
דוברת המרכז הרפואי

CNN, נובמבר 2013

FOX NEWS, נובמבר 2013

Acute emotional stress risk factor for type-2 diabetes, say researchers

By JUDY SEGAL

Adding to the risk factors that can lead to type-2 diabetes - such as being overweight, a poor lifestyle and genes - acute mental stress can also trigger the disease, researchers at Holon's Wolfson Medical Center said Sunday.

Prof. Maria Iliou, head of the epidemiology unit at the hospital, said a study was done whereby patients hospitalized as a matter of routine had their sugar levels recorded and were compared with those who were hospitalized during Operation Pillar of Defense in November 2012, the eight-day war between Israel and Hamas in the Gaza Strip.

Dr. Julio Wainstein, head of Wolfson's diabetes clinic, said that "one-time severe stress could trigger the development of type-2 diabetes or diabetes becoming more serious."

Wainstein and Iliou published their findings in the latest *Diabetes Technology and Therapeutics* journal. Wainstein explained that there are differences of opinion on the effects of psychological stress on sugar levels.

"Thus, when the campaign took place, we compared the sugar levels of patients who were tested three days before the war [November 7 to 10, 2012] to those during the first four days of the war, November 14 to 17."

ג'רוולס פוסט, 29.7.13

חשיפה מכל הלב

סיפורו של המנתח הטונזי שהשתלם בווולפסון, ד"ר גודפרי גודווין, מכה גלים. בין השאר שודרה בנושא כתבה ברשת CNN שהציגה את פעילות "הצל ליבו של ילד" וצוותי וולפסון בעזרניה, ובמסגרתה רואיין ד"ר גודווין. הנושא סוקר בכל אמצעי התקשורת המובילים בארץ ביניהם חדשות ערוץ 2, עיתון הארץ, ערוצי האינטרנט השונים ועוד.

חשיפה בינלאומית לכנס

עוד חשיפה לוולפסון בערוץ תקשורת בינלאומי, הפעם ברשת FOX NEWS ששידרה כתבה אודות בנושא התמודדות עם סרטן הערמונית שנערך בווולפסון, על ידי המחלקה לאורולוגיה והמרפאה לאונקולוגיה בבית החולים. בכתבה רואיין פרופ' דיוויד סמאדי, שהגיע לכנס מהמרכז הרפואי "לנוקס היל" בניו יורק במיוחד כדי להרצות אצלנו בווולפסון.

לחץ נפשי ועלייה בסוכר

העיתון "ג'רוולס פוסט" מספר על מחקר שבוצע בווולפסון, שמצא כי לחץ אקוטי, כגון מלחמה, קשור לעלייה מובהקת ברמות גלוקוז בקרב חולים מאושפדים, וכי מעקב לטווח ארוך עשוי לגלות הבדלים בתחלואה ותמותה כתוצאה מעלייה זאת. את המחקר הובילו פרופ' מונה בועז, ראש היחידה לאפידמיולוגיה, וד"ר חוליו ויינשטיין, מנהלת המרפאה לטיפול בסוכרת, והוא פורסם בכתב העת היוקרתי *Diabetes Technology and Therapeutics*.

מדברים עברית

עובדי וולפסון הונחו לדבר עברית בלבד בעקבות מחקר שנערך בבית החולים והעלה, שבדרך זו ניתן למנוע אי נעימות הן מהמטופלים והן מהצוות. הנושא סוקר בהרחבה בעיתון "ידיעות חולון" ובאתר החדשות המקומיות של ynet.

מה עושים עם טינטון?

15% מהאוכלוסייה סובלים מטינטון: תחושה של רעש או צליל קבוע באוזן ללא סיבה חיצונית. בערוץ 10, בתוכנית "חיים בריא" בהנחיית פרופ' רפי קרסו, נערך ראיון בנושא זה עם ד"ר אורון ירב ממחלקת אף אוזן גרון בוולפסון. ד"ר ירב הסביר את הסיבות לבקיה והתייחס בהרחבה לטיפול בטינטון.

איש השנה הוא שלנו

בגיליון חגיגי של עיתוני "ידיעות השפלה" בערים חולון, בת ים וראשון לציון, שפורסם לקראת ראש השנה, נבחר לאיש השנה ד"ר דוד קהלת, מנהל המחלקה לטיפול מיוחד ביילוד בוולפסון. בזכור, בשנה שעברה נבחר לפריקטז זה ד"ר עקי תמיר, מנהל היחידה לרדיולוגיית לדים בוולפסון. כבוד!

הילדה ניצלה בוולפסון

רופאי וולפסון הצילו ילדה שנפגעה מנטילת "נורופן" ואושפזה בשל אי ספיקת כליות. "אבחון וטיפול מהירים של רופאי וולפסון נמנעו הידרדרות חמורה במצבה של בת שמונה שנטלה משכך כאבים", מספר העיתון "מעריב". זוהר לכפוף, אילן דלאל, מנהל מיון הילדים, שמידע את יחידת הדבורות בהתמדה בסיפורים החשובים והמעניינים.

ערוץ 10, 9.12.13

ynet, 9.8.13

ידיעות חולון, 4.9.13

מעריב, 24.7.13

עפה למקום הנכון

החמשה עשרה צוותים המכונים כ"ח ואלוים וולפסון" ציפו מן תלמידותיהם שדברת כוף למבנה המתחלה למחלה הרופאה המתמחה, שיבחרו בהוראה, לאמצע ציבורים.

ד"ר יוסף איילון: "זה היה משחק הנחלה. ככה את השנה. זה די נדיר בנושם של תלמידים לחזל ציפור מצוה"

ידיעות חולון, 13.9.13

הנעה בלעה מחט שנעשה בפקחת

בגיל 15 בלעה מחט שנעשה בפקחת בלעה בסיקור לידר או כיס רגליה. סירד חל מהפולחן הרפואי "ולפסון בחולון בנפול" "חל חלד לרעה לנפול"

הנעה בלעה מחט שנעשה בפקחת בלעה בסיקור לידר או כיס רגליה. סירד חל מהפולחן הרפואי "ולפסון בחולון בנפול" "חל חלד לרעה לנפול"

ynet, 27.10.13

הנערה בלעה מחט

חיייה של נערה בת 15 שבלעה מחט ניצלו בוולפסון. המחט ננעצה עמוק בדופן הקיבה, ולולא הטיפול המהיר והמיומן של מומחי וולפסון הנערה הייתה עלולה להיות בסכנת חיים. פרופ' אריה לוין, מנהל היחידה לגסטרואנטרולוגיה בבית החולים, צוטט בכתבה שסיקרה את המקרה באתר החדשות המקומיות ynet.

הצילו ציפור נדירה

כתבה שמעניקה זווית מעניינת על ההומאניות של רופאי וולפסון ראתה אור ב"ידיעות חולון". ד"ר אלי האופטמן, סגן מנהל המחלקה לניתוחי לב, וד"ר שרונה יוסף-איילון, מתמחה במחלקה פנימית א', הבחינו בציפור פצועה ונדירה שנקלעה למסדרונות בית החולים והתקשתה למצוא את דרכה החוצה. הציפור ניצלה הודות לטיפול שהעניקו לה.

לעשן מבטן ומלידה

עישון בהיריון משפיע לרעה גם על אופי הלידה ומגדיל את הסיכוי ללידות מכשירניות ולניתוחים קיסריים - כך עולה ממחקר חדש שנעשה בוולפסון. כתבה נרחבת שהקינ בנושא פרופ' שמואל לוריא, רופא בכיר באגף הנשים והיולדות בוולפסון, פורסמה בעמודי הכתרת של עיתון "הארץ".

בקרת אומדן כף רגל סוכרתית

כף רגל סוכרתית מהווה סיבה עיקרית לקטיעת גפיים תחתונות בעולם המערבי. בשנת 2009 התפרסם חזר מנכ"ל משרד הבריאות בנושא זה, שמטרתו להבטיח שלכל חולה המאובחן כחולה סוכרת תיבדק כף הרגל על ידי אחות מוסמכת. בנובמבר האחרון נערכה לראשונה בקרת משרד הבריאות על אומדן כף רגל סוכרתית במחלקות האשפוז בוולפסון. הבקרה עברה בהצלחה הודות לשילוב מאמצים והשקעה מרובה של הנהלת הסיעוד, מרכזת סוכרת מוסדית, אחיות אחראיות, אחיות המחלקה ונאמנות סוכרת מחלקתיות | **שרית רשית**

בנות שירות כעוזרות רופא

לאחרונה הגיע לוולפסון מחזור חדש של 48 בני ובנות שירות; 12 מהם הוצבו במנהל ומשק, וכל השאר בסיעוד. בבית החולים מקום ל-60 בלבד, כך שלא כל התפקידים אוישו. מתוך הקבוצה נבחרו שתי בנות שירות, שבהתאם להנחיות משרד הבריאות משמשות לראשונה כעוזרות לרופא. הן עוברות הכשרה במסגרת קורס ייעודי בשיבא, ובסופו ישתלבו במחלקות האשפוז כלוקחות דמים וכמסייעות בהדפסת מכתבי סיכום ובעבודות פקידות. כרגע מוצבות שתי הבנות במחלקות פנימית ד' ופנימית ג' כפיילוט. זאת ועוד: כמרכזת השירות הלאומי בוולפסון, השתתפתי לראשונה בפורום רכזות שירות לאומי שנערך בתל השומר | **ציפי גפני**

מחקר בנושא סגנונות למידה

נושא סגנונות למידה של אחיות נחקר במחקר רב מרכזי שיזמו דינה סילנר, מנהלת שירותי הסיעוד, וד"ר מיכל רסין, מרכזת יחידת מחקר, שתיהן מבי"ח אסף הרופא. על שאלון המחקר ענו 928 אחיות, מהן 40 אחיות מוולפסון. תוצאות המחקר מזהות את הסגנון הממוקד כנפוץ ביותר בקרב האחיות. סגנון זה מתאפיין בשילוב בין קליטת מידע על ידי תפיסה מופשטת ועיבודו על ידי התנסות פעילה. עוד נמצא כי סביבת העבודה משפיעה על סגנון הלמידה המועדף. למשל, בפסיכיאטריה, שבה יש יותר הישענות על קשר אנושי ופחות טכנולוגיה ומכשור, שכיח יותר הסגנון המסתעף או מסתגל | **שושי פרידמן**

נאמנות לנושא הכאב

כמתאמת כאב מוסדית השתתפתי, יחד עם אחיות נוספות מוולפסון, בקורס בנושא כאב באוניברסיטת בן גוריון בהנחיית פרופ' פסח שוורצמן. לנאמנת כאב מחלקתית תפקיד חשוב. דוגמה לכך היא ערנותה של רינה ירושלמי, נאמנת כאב מהמחלקה לכירורגית ילדים, שהובילה לבניית תוכנית לאיזון כאב שהחלה עוד טרם ניתוח גפה שילד היה אמור לעבור. הודות לתוכנית האיזון, במעורבות של מתאמת כאב מוסדית, ד"ר שטיין וצוות היחידה לטיפול נמרץ ילדים, החלמתו של הילד מהניתוח הייתה אופטימלית | **הלנה סלוצקר**

רשמים מענזניה

נסיעתי לענזניה במסגרת משלחת "הצל ליבו של ילד" סיפקה נקודת מבט שונה על הקורה אצלנו. בענזניה הכול אחר. אין מזגנים, למרות החום. ביום הראשון כיבו את התאורה והצוות נאלץ להשתמש בתאורת פלאפונים. תפסת הזמן של האחיות שונה, אין תחושה של בהילות או לחץ גם למראה מצבי חירום בילדים. קבלת המוות שווה לקבלת החיים. גם ההורים המביאים את ילדיהם מקבלים הכול בשוויון נפש. הוראות רפואיות נרשמות בקרדקס הסיעודי על ידי רופא. עבור האחיות, תזמון מתן התרופות הוא המלצה בלבד. חתימה על ביצוע פעולה או מתן תרופה אינה נדרשת. כשנשאלו האחיות איך נדע שנתת, ענו: "זה בסדר, נתנו". ילדים קטנים שוכבים במיטות ללא מעקה והוריהם אינם חוששים להשאירם לבד. כשהורים יוצאים, הילדים יושבים שקטים במיטתם וממתנים. הטנזנים צועדים מרחקים ארוכים ברגל כדי להגיע לבית החולים עם ילדם, אך אינם משתמשים במוצרי היגיינה כך שהריח במרפאה הוא לעתים קשה מנשוא. התורים ארוכים, אך הממתנים שקטים; איש אינו צועק או מדבר. הביקור הותיר רושם עמוק של תרבות שונה ומדהימה, ותובנה שכאן בארצנו החיים והמוות נראים אחרת | **סימה דוידיאן**

האימון המתקדם יוצא לדרך

ב-4.11.13 יצאנו לדרך עם מפגש פותח לקראת האימון המתקדם, במטרה ליצור דיאלוג להיכרות בין אישית ומקצועית ראשונית בין המחלקות השונות בבית החולים לבין הסטודנטים שיודרכו בהן. במפגש נכחו סטודנטים לסיעוד מתוכנית הסבת אקדמאים של בית הספר האקדמי לסיעוד וולפסון, צוות הנהלת הסיעוד, אחיות אחראיות והמדריכים הקליניים שהסטודנטים יפגשו במהלך האימון המתקדם. המפגש כלל משחק היכרות, הצגת עבודת מחקר ומוקד מציאות של בית החולים. בסיום, הסטודנטים נתנו משוב חיובי מאוד על המפגש

אתי כיתרי

"הוקסמתי ממקצוע הסיעוד"

"במשפחתי המורחבת כולם התגייסו ושירתו בצבא כלוחמים. לי חשוב לתרום למדינה ולחברה שלי בפרט, ולכן בתחילת הדרך חלמתי על רפואה, אך חודשיים של לימודים בבית הספר כאן הספיקו לי על מנת להבין שמקומי בסיעוד. הוקסמתי מהמקצוע, מהעזרה והנתינה לחולה, מהחשיבות של התמיכה בתקופות משבר וקושי. אני מאמין שכדי להישאר במקצוע צריך לאהוב אותו ושהוא יהיה חלק בלתי נפרד מאישיותך."

סיימת טירונות כמצטיין. כיצד הגיבה המשפחה?

"בתחילה חשתי קושי - מסגרת חדשה, חוקים חדשים, אך מייד השתלכתי, גיליתי אחריות ומשמעת והשתדלתי תמיד להתנדב במשימות השונות. משפחתי מאוד גאה בי והחברים תומכים ומעודדים."

כיצד אתה מסכם את שנת הלימודים הראשונה?

"הלימודים מאוד מעניינים. אני וחבריי למסלול עברנו תקופה קשה ולחוצה, ואני חש כיום הישג שצלחתי אותה. חשוב לי לעמוד בציפיות, בעת משבר אני תמיד חושב שאיני רוצה לאכזב את משפחתי וחבריי. מבחינתי הכול עניין של כוח רצון, חשוב לנסות עד כמה שניתן."

ומה בעתיד?

"החלום שלי לפתוח עם אבי את המוזיאון למורשת הבדואית, להתקדם בצבא ולהמשיך לתרום לחברה ולמדינה."

למוחמד זבידאת בן ה-22, תלמיד במסלול עתודה בבית הספר לסיעוד וולפסון, יש במה להתגאות. לפני כחודשיים הוא סיים טירונות בבה"ד 10 כחניך מצטיין.

ספר לנו על עצמך, היכן גדלת?

"אני בדואי משבט זבידאת. נולדתי וגדלתי בכפר בסמת טבעון שבצפון, ישוב הקבע הבדואי הראשון בישראל, שמסמל את ההשתייכות שלנו למדינה. שבט זבידאת הגיע לארץ לפני כ-350 שנה מתימן, ולפי המסורת מקורנו ממשפחה בן אברהם. אבי חניך אותנו להיות חלק מהמדינה ולהתערות עם ילדי הישובים הסמוכים. מתמיד, אנשי הכפר והישובים הסמוכים לנו שומרים על יחסי ידידות טובים."

ספר על משפחתך, היכן למדת?

"אנחנו חמישה אחים ואחיות. אחותי הבכורה סיימה לימודי תואר באוהל, ובנוסף היא חובשת ומתנדבת במד"א. אחותי הצעירה לומדת באוהל, אחי בן ה-18 חולם להיות עתודאי וללמוד משפטים, ואחי הקטן רוצה להיות לוחם בצבא ובניתיים לומד בחיפה בבית ספר פרטי - בי"ס נזירות כרמל, שגם אני למדתי בו עד לפני כשנתיים. אבי נגר במקצועו ובונה אוהלים בשעות הפנאי. הוא תורם מאוד למורשת הבדואית ויש לו חלום לבנות מוזיאון למורשת הבדואית. אבי שירת בצבא בשנות ה-70 והתנדב לסירת שקד כגשש."

מה פתאום עתודה? סיעוד?

מצטיין בטירונות בצה"ל, רואה עתיד בסיעוד ושואף להגשמה עצמית יחד עם שימור המורשת הבדואית - מוחמד זבידאת, הלומד במסלול עתודה בבה"ס לסיעוד וולפסון, הוא דוגמה להשתלבות בחברה הישראלית

הצצה למעבדת הסימולציות המחודשת

סימולציה בתחומי הרפואה והסיעוד כוללת שימוש במודלים מגוונים לאימון, החל מבובות פשוטות ועד לבובות ממוחשבות ואמצעים נוספים של מציאות מדומה.

בית הספר האקדמי לסיעוד וולפסון רואה חשיבות רבה בשימוש המתרחב בסימולציה בחינוך בסיעוד, ולאחרונה רכש ציוד מתקדם והקים מחדש את מעבדת הסימולציה. המעבדה מאובזרת בבובות הדגמה משוכללות ובדגמים שונים, ובכך מדמה סביבת עבודה של שדה קליני. במסגרת שיעורי הסימולציה לומדים הסטודנטים לזהות מצבים קליניים רפואיים וסיעודיים שונים, מפתחים מיומנויות של התבוננות, חשיבה קריטית ויכולת פתרון בעיות.

לימוד דרך סימולציות: למה זה חשוב?

- השלמת הלימוד התיאורטי והקוגניטיבי תוך חשיפת הסטודנטים למגוון מצבים קליניים.
- התנסות וביצוע מיומנויות בסביבת מעבדה בטוחה ו"סלחנית", המאפשרת לימוד מטעויות ללא סיכון לפגיעה במטופל.
- הזדמנות לחוות מצבי לחץ לפני התרחשותם בפועל בשדה הקליני.

"הרבה ילדים מכל הצבעים והתרבויות מגיעים לוולפסון, וגם למכון הפיזיותרפיה של בית החולים. אבל הילד הזה נגע בי בעוצמה נדירה כזאת, שאחרי המפגש עימו משהו משתנה: החיים, האמת, הצדק, מתהפכים בתודעה שלך ומתחבטים זה בזה. הילד הזה הפך עבורי לסמל, ולא רק בגלל שמו". אריה ליברמן, מנהל השירות לפיזיותרפיה בוולפסון, משתף אותנו בסיפור מטלטל, היישר ממציאות החיים

מאת אריה ליברמן

אלוהים ואדם

כף רגל לפני מספר ימים. והילד הזה התנועע בזריזות ובמהירות מדהימה: הוא היה מתגלגל דרך זרועו הבריאה על מנת להתקדם מהר יותר.

כמו בסרטים על הודו

כשצפיתי בו עלו במוחי כל מיני תמונות זוועה שראיתי בסרטים דוקומנטריים על ילדים מהודו או מאפריקה, בעלי מומים קשים ששרדו ופיתחו דרכים מדהימות לנוע ולתפקד. למה יצור כזה חייב להיוולד בכלל, תהיתי, איזה חיים אלו, ומה חטא המסכן הזה שעליו לחיות כל חייו על הרצפה? לעולם לא ידע מה זה לעמוד, לרוץ או לקפוץ. בכל זאת הוא נראה שמח ומחייך. לפתע התגלגל קדימה והחל לבעוט בכדור לעברי. הוא ממש רצה לשחק כדורגל. כשהחזרתי לו את הכדור הוא החל לצחוק בקול רם ובעט את הכדור חזרה בעזרת רגלו הבריאה, כשכל גופו מתרומם על ידו הימנית, כאילו בעט מספרת. איזה כוח הסתגלות פיתח הילד הזה, איזה כוח רצון! הילד הזה תופס אותך בנשמתך, מושך אותך קדימה, הלאה, מעבר למציאות הקיימת. בהתנהגותו הוא בז לחוקי הטבע, משנה סדרי עולם. הוא יצר עולם חדש

ילדים מסין, מאוקראינה, מעירק, מהאיטי, מאקוודור וממדינות אפריקה הם מחזה נפוץ בבית החולים שלנו. הילד שהאישה החזיקה בזרועותיה היה עטוף בשמיכה. ראיתי רק את פניו. היו לו עיניים שחורות גדולות. הוא הביט סביבו בסקרנות ובשובבות. היו לו פנים עגולות שמנמנות והוא נראה כמו כל ילד בריא. התעכבתי קצת לפני אולם הטיפולים כשלפתע ראיתי שהאם מורידה אותו לרצפה. ציפיתי שהוא יעמוד וילך אך הילד התיישב, ותוך שניות התקדם לעבר כדור אדום שהיה בסוף האולם. הוא דחף את עצמו בעזרת ידו הימנית בלבד. ידו השמאלית הייתה קצרה לפחות בחצי מידו הימנית, כך ידו הייתה קטנה מאוד וגם אצבעותיו. לתדהמתי גיליתי שגם רגלו השמאלית מעוותת: לילד לא היה דבר מגובה הברך ומטה; הוא עבר כריתה של גדם

לעיתים רחוקות מאוד המציאות פוגעת כך בעוצמה כזו, שהיא מערערת את כולך עד היסודות העמוקים ביותר של נשמתך. כשזה קורה, אינך יכול להמשיך את חייך כתמול שלשום כי משהו באמת השתנה מול עיניך, והחיים, האמת, הצדק על משמעותם - מתהפכים ומתחבטים קשות זה בזה. זה קרה לי לפני כמה שבועות. במסגרת עבודתי כפיזיותרפיסט במרכז הרפואי וולפסון חזרתי מטיפול בחולה במחלקה, למשרדי במכון הפיזיותרפיה. בכניסה למכון ראיתי אישה כהת עור עם ילד בזרועותיה, שמחכה ליד אולם הטיפולים. המחזה הזה לא הפתיע אותי. הרבה ילדים קטנים מכל הצבעים באים אלינו מחמש יבשות ויותר מ-30 מדינות על מנת לעבור ניתוח לב ולהשתקם במסגרת הפעילות של עמותת "הצל ליבו של ילד".

לפתע התגלגל קדימה והחל לבעוט בכדור לעברי. כשהחזרתי לו החל לצחוק בקול רם ובעט חזרה ברגלו הבריאה, כשכל גופו מתרומם על ידו הימנית כאילו בעט מספרת

חדשים לסובבים אותו. אם הוא יכול להתגבר על מגבלותיו, חשבת, אין שום סיבה שאנו, בני האדם, לא נוכל להתגבר על כל בעיה.

הולך עם הפרוזה

ביום שהביאו לו את התותבת, הוא הגיע לבוש בחולצה צבעונית ובמשקפיים סגולים ענקיים על פניו, מתנה מאחד הליצנים. כשנעמד בפעם הראשונה על רגליו, כל הצוות שסבב אותו התרגש עד דמעות. פתאום הוא נראה כל כך גבוה. את הצעדים הראשונים עם הפרוזה הוא עשה כשהוא נתמך בהליכון. הוא היה כל כך גאה, פניו קרנו מאושר. תהליך הלמידה של ההליכה עדיין בעיצומה. הילד המקסים הזה מצליח היום ללכת עם הפרוזה מספר צעדים ללא תמיכה. אנו נמשיך לשקם אותו על מנת שיוכל ללכת וגם לרוץ. אולי בעתיד יקבל תותבת משוכללת יותר שתאפשר לו לכופף את הברך ולהניע את הקרסול, ואז יוכל ללכת כמו כל אדם.

שמו של הילד הזה, שנולד עם לב חולה, ללא יד ורגל, שזחל על הרצפה כמו חיה, ללא עתיד נראה לעין, הוא DEUS, שמשמעו "אלוהים". אלוהים, שממחיש לכולנו את רוח האדם.

באופן מדהים כל מה שהצוות המיומן לימד אותו. הוא לא בכה ולא התלונן אפילו פעם אחת. כשלא הצליח לבצע משהו היה מתיישב על הרצפה, ובזריזות היה "רץ" על הטוסיק שלו לכיוון המיטה הנמוכה שנמצאת בקצה האולם. הוא היה נעמד על רגל אחת, משעין את בטנו על המיטה ובעזרת זרועו הבריאה דוחף את עצמו מעליה ומתגלגל עד שהיה נשכב על גבו ועוצם עיניים.

כל זה קרה בימי חג החנוכה האחרון. בדימוי, לא יכולתי שלא להשוות את הילד המיוחד הזה לכד הקטן שנמצא בבית המקדש. לעומת כל הפסלים המרהיבים ביופיים של האלים שעוטר את המקדשים היוונים, ובהשוואה לכל אבירי הפולחן והלפידים שהאירו את האולמות הענקיים, כד השמן הקטן והפשוט הזה, שנמצא באיזו פינה, היה באמת עלוב מכל הבחינות. למרות זאת הוא הצליח לגרום לשינוי עצום ונצחי. הסמלים שמניעים אומות במהלך תולדות האנושות התאפיינו בזכות פשטותם וטוהרם. מכך הם שאבו את כוחם ואת נצחיותם. הילד הילד הקטן והמסכן הזה, בנוכחותו ובהתמדתו, ביטא עבורי ועבור הצוות שלנו כוח ועוצמה ולא חדל מלהציב אתגרים

לעצמו, שבו הוא שולט. הוא בן ארבע. הגיע עם אימו מטנזניה לפני מספר שבועות על מנת לעבור ניתוח לב. לילד הזה יש לא רק מומים קשים בגפיו, הוא עבר את הניתוח ופיתח דלקת של קרום הלב. הוא החלים וכעת, לאחר דיון בין המומחים, קטעו לו את מה שנותר מתחת לברכו. התבקשנו ללמד אותו ללכת עם רגל תותבת. למרות שאנו לא מרכז שיקום, הסכמתי להירתם למיזם הנפלא והמיוחד. אדם לא יכול להישאר אדיש למראה כזה. הסיכוי היחיד להחזרת איכות מינימלית לחייו הוא לתת לו את היכולת לעמוד וללכת על רגליו בכבוד.

הדהים כל יום מחדש

מדי יום הילד הובא למכון הפיזיותרפיה וטופל על ידי צוות הפיזיותרפיסטיות ממחלקת ילדים. אין-ספור בעיות כרוכות בשיקום של ילד קטן שמעולם לא עמד על רגליו. יש חשיבות עצומה במנח הגדם, אחרת לא ניתן ללכת עם הפרוזה כלל. גייסנו למשימה גם ליצנים רפואיים שגרמו לילד לבצע מה שרצינו, תוך כדי משחקים וצחקים. מדי יום הילד הזה הדהים אותנו מחדש. הוא אינו דובר עברית או אנגלית, אבל קלט

בתמונת: הילד דאוס והפיזיותרפיסטיות בוולפסון

הילד הזה תופס אותך בנשמתך ומושך אותך מעבר למציאות הקיימת. בהתנהגותו הוא בז לחוקי הטבע, משנה סדרי עולם. הוא יצר עולם חדש לעצמו, שבו הוא שולט

רופא, אדם, חבר

דברים לזכרו של פרופ' ארקדי (אהרון) גורנשטיין ז"ל - מקים המחלקה לכירורגיית ילדים בוולפסון

מאת ד"ר עוזי רביב

פרופ' ארקדי גורנשטיין ז"ל

ומתחיל פרק חדש בחייהם - הסאגה הישראלית. מרכז קליטה בגילה, אולפן עברית והתחלת עבודה בבית החולים הדסה עין כרם הודות למלגה של

משרד הקליטה. לאחר סיום המלגה עובר ד"ר גורנשטיין לעבוד במכון לדיאליזה של הדסה. מאוחר יותר הוא עובר לעבוד בכירורגיית ילדים, עוסק במחקר ומקבל דרגת מרצה. ב-1986 הוא מקבל הצעה לשנת מחקר בקנדה, והמשפחה שהתרחבה ב-1982 עם לידתו של מיכאל (מיקי), עוברת לטורונטו. עם שובם לארץ ארקדי מתמודד במכרז לניהול היחידה החדשה לכירורגיית ילדים, המוקמת במרכז הרפואי וולפסון בחולון. הוא מקבל את המינוי.

כירורג מצוין

בנקודה זו מתחילה תקופה חדשה בקריירה של ד"ר ארקדי גורנשטיין, המבסס את מעמדו ככירורג מצוין. היחידה הופכת למחלקה לאחר כחמש שנים. ארקדי מצטרף לסגל האקדמי של בית הספר לרפואה בתל אביב ומקבל דרגת מרצה בכיר, ובשנת 2005 - דרגת פרופסור חבר. במקביל הוא עובד במכבי שירותי בריאות ככירורג ילדים וכמנתח באסותא, ועוסק גם בחוות דעת רפואיות לבתי משפט.

עם פרישתו לגמלאות בגיל 68, הוא ממשיך לפעול בבית החולים ובמכבי, מבלה ומטייל עם רעייתו ומשפחתו ומוצא זמן לשני נכדיו, ילדיה של נדיה. בני הזוג, שהשתקעו במרכז תל אביב, רוכשים חברים רבים בנוסף לחבריהם מירושלים. לאורך השנים ד"ר גורנשטיין זוכה להערכה רבה ולחיבה מצד אנשי הצוות בבית החולים ובמכבי בזכות מקצועיותו, צניעותו ויחסו החם לצוות ולמטופלים שלו.

אני יכול רק להגדיר בקשר המקצועי הארוך שהיה בינינו: תחילה, כאשר נכדי נותח על ידו בצורה מוצלחת כשהיה בן שנה וכמה חודשים, ובהמשך, דרך המטופלים שהפניתי אליו ליעוץ או לניתוח, שהיו כולם שבעי רצון ומוקסמים מאיש מיוחד זה.

ב-26 ביוני 2013 ד"ר ארקדי גורנשטיין הלך לעולמו, לאחר תקופה קשה בה נאבק במחלה ממארת. יהי זכרו ברוך!

ב-26.6.13 נפטר לאחר מחלה קשה כירורג הילדים פרופ' ארקדי גורנשטיין, מי שהקים את המחלקה לכירורגיית ילדים בבית החולים וולפסון והעלה אותה לרמה מקצועית גבוהה.

ארקדי נולד ב-6.7.1941 בעיר חרסון שבאוקראינה, אז חלק מברית המועצות. ביולי 1941, בעת שאביו לוחם בנאצים כקצין בשורות הצבא האדום, נמלטת אימו עם ארקדי בן השבועיים ועם הוריה לכיוון מזרח. בדרך החתחתים נפטר הסב. האב, שנפצע בקרבות ונשלח להתאוששות, נפגש עם אשתו ובנו לזמן קצר, פגישה אחרונה. בקרב סטאלינגרד הוא נעדר ומקום קבורתו לא נודע.

במשך תקופה ארוכה הם חיים באחזקת קשים. בשנת 1944 שבים האם ובנה לחרסון. האם נישאת בשנית ונולדים לה תאומים, בן ובת, אחים למחצה של ארקדי.

את לימודי בית הספר היסודי והתיכון עושה ארקדי בעיר חרסון. הוא מצטיין בלימודיו, "בולע" ספרים ונחשב לספורטאי מצטיין שאף זוכה בפרסים. כוונתו הראשונה היא ללמוד הנדסה, אולם מאחר שאימו מסכימה שילמד הנדסה רק בחרסון, הוא מחליט לנסוע ללנינגרד (כיום סנט פטרסבורג) כדי לנסות להתקבל לרפואה, למרות שעל מקצוע זה לא חשב כלל. בשנת 1958, בגיל 17, הוא עובר ללנינגרד ובקיץ לפני תחילת לימודיו נשלח עם תלמידים נוספים לעבוד בקולחוז, שם הוא מתיידד עם אלכסנדר זיסילסון ונוצרת ביניהם חברות רבת שנים. פרופ' זיסילסון עובד עד היום כרופא ילדים בחולון.

מלנינגרד לחולון

בשנים 1958-1964 ארקדי לומד רפואה בלנינגרד וכבר בשנה ב' מצטרף לחוג של כירורגיית ילדים, תחילה כסניטר ואחר כך כמסייע בניתוחים וגם כעוסק במחקר רפואי, בו הוא זוכה במקום הראשון. הוא פעיל מאוד בספורט - התעמלות מכשירים והיאבקות חופשית. עם סיום לימודיו הוא חייב לעבוד כרופא בישווי ספר במשך שלוש שנים, כדי לקבל הסמכה כרופא. בשנים אלו הוא עובד בעיקר ככירורג ורוכש ניסיון רב. עם שובו ללנינגרד הוא מתמחה בכירורגיית ילדים בבית החולים האוניברסיטאי. ביוני 1968 ארקדי נושא לאישה את טניה - ציירת, מעצבת ומורה לאומנות שהכיר שנים קודם לכן. בנובמבר 1970 נולדת בתם נדיה.

ארקדי מסיים את עבודת ה-Ph.D שלו, אך קידומו כמרצה במסלול האקדמי מתעכב בגלל האנטישמיות באקדמיה. לאחר שמועמדותו נדחת פעם שנייה, מחליטים ארקדי וטניה לעזוב את ברית המועצות ולעלות לארץ. ב-31.12.1978 נוחתת משפחת גורנשטיין בנתב"ג

החודש זה קורה:

מיום א' 23.2.14,

5 ימים של מבדק.

בהצלחה לכולנו!

**אנחנו
צוות
מנצח**

מענקי הצטיינות ע"ש דוריאן פאול הוענקו לרופאים מוולפסון

עמותת ידידי המרכז הרפואי וולפסון העניקה לרופאים מבית החולים מלגות לעבודות מחקר מצטיינות ע"ש ד"ר דוריאן פאול ז"ל. במקום הראשון זכתה ד"ר מיכל קובו מאגף הנשים והיולדות, במקום השני זכה ד"ר עירן וינר, אף הוא מאגף הנשים והיולדות, ובמקום השלישי זכתה ד"ר צביה בורגונסקי-אליאש. במעמד הענקת הפרס ציין פרופ' שמואל לוריא, יו"ר פורום המחקר בוולפסון ורופא בכיר באגף הנשים והיולדות: "העיסוק ברפואה עומד על שלוש רגליים: העבודה הקלינית, ההוראה של דור ההמשך והמחקר. רופאים שעושים את שלושת הדברים האלה הם רופאים טובים יותר, ואנו גאים בפורום המחקר על עידוד השילוב המנצח הזה".

מימין: חנה גוכשטט, ד"ר יצחק ברלוביץ, בן חור ירושלמי, פרופ' שמואל לוריא, ד"ר מיכל קובו, ד"ר עירן וינר

מנשמים חדשים: הפירות של ערב ההתרמה

לאחרונה הגיעו ליחידה החדשה לטיפול נמרץ כללי ארבעה מנשמים, שנרכשו על ידי עמותת הידידים מתרומות שגויסו במהלך ערב ההתרמה שנערך בחודש מאי לטובת היחידה. שישה מכשירים נוספים עושים בימים אלה את דרכם מארה"ב. תודה לכל התורמים שאפשרו את רכישת הציוד החיוני. בתמונה, מימין לשמאל: בן חור ירושלמי - יו"ר העמותה, אתי אשכנזי - חברת ועד העמותה ויוזמת ערב ההתרמה, וחנה גוכשטט - מנכ"לית העמותה, מציגים את הציוד המיוחל.

זוכרים את אלכס ז"ל

כולנו זוכרים באהבה את אלכס בראונר, שכחבר עמותת הידידים ונשיא מועדון רוטרי חולון פעל רבות למען המרכז הרפואי וולפסון. יהי זכרו ברוך.

ד"ר דוד קהלת, מנהל פגיית וולפסון והאחות האחראית יעל אנוש

סיום פרויקט מחשוב הפגייה

גיוס תרומה נוספת, שהושגה בזכות עמותת ידידי בית החולים, איפשר לסיים בימים אלה את פרויקט מחשוב היחידה לטיפול מיוחד ביילוד. ברכות לד"ר קהלת, שדואג להביא את הקדמה לפגייה.

אפרזנים

אנו מברכים את...

פרופ' יעקב בר, פרופ' אלי סומך, פרופ' יוסף רזנמן, פרופ' מונה בועז - לרגל קבלת תואר פרופסור מן המניין | ד"ר מיכל קובו על קבלת תואר מרצה בכיר | ד"ר רון דובינסקי לרגל כניסתו לתפקיד מנהל מחלקה פנימית ה' | ד"ר משה שריסט על כניסתו לתפקיד מנהל המחלקה לרפואה דחופה | אורלי מילר לרגל כניסתה לתפקיד מנהלת כוח אדם

אשון

הגיגים / לוי טבת

מי ידביק במרוץ הזמן
מי יחשוק בניצחון
הלא ההפסד במרוץ
הוא ניצחון לדמיון

אחוזת ראשונים
באלימות והסכנות
2/4 נוסף אחז.

נכון ליפואי

שירות סיעודי מקיף וצוות מנוסה, מעניק למטופלים בכל יום את מלוא האהבה, המקצועיות והמסירות

אגף החלמה

מיועדת לאנשים המעוניינים לקחת פסק זמן לאחר ניתוח או אישפוז, לאפשר למשפחה קצת זמן פנוי לעצמם כאשר יקרים בטיפולנו המסור.

PrivateCare

מיועדת למי שמבקשים לקיים אורח חיים עצמאי ורגיל בסיוע מטפל אישי צמוד. התכנית מעניקה טיפול סיעודי אישי בדירה פרטית תחת השגחת צוות האחזות.

מח' תשושי נפש

מיועדת לסובלים מדמנציה או אלצהיימר וזקוקים לסביבה מגוננת. הצוות מטפל בדירינג באהבה ואמפטיה, בשיטות טיפול מתקדמות כולל שפע של פעילויות וגירויים.

מחלקה סיעודית

מיועדת לאלו המתקשים בביצוע פעולות בחיי היומיום וזקוקים לסיעוד רצוף וקבוע. לכל דייר במחלקה תכנית טיפול המותאמת לצרכיו המיוחדים.

**בריאות ואושר נפגשים באחוזת ראשונים
לפרטים נוספים ולקביעת פגישה התקשרו:**

***3616 • 03-9626211**

